

د تواریخ اول کتاب

پېژندگلو

اول تواریخ په کتاب کښې دوه ساده خبرې دا دی چې د خدای پاک فرمانبرداری ځان سره برکت راوړی او د هغه نافرمانی د تباهی باعث جوړیږی. دا کتاب د یهوداه د بادشاهی د بنیادی تاریخ په حقله خبرې کوی یعنی هم هغه بادشاهی چې د اسرائیل نه جدا شوې وه. اول تواریخ د یو څو نسب نامو سره شروع کیږی او په خاص توگه په کښې د حضرت داؤد علیه السلام او د حضرت سلیمان علیه السلام ذکر کیږی. په دې کتاب کښې د حضرت داؤد علیه السلام بادشاهی قیصه بیانوی او هم د دې خبرې وضاحت کوی او پرې ریا اچوی چې د حضرت داؤد علیه السلام په عبادت کښې کومه ژوره دلچسپی وه. او د مالک خدای د کور د جوړولو په حقله چې د حضرت داؤد علیه السلام کومې منصوبې وې هم د هغې په حقله تفصیلی خبرې کوی، کوم چې بیا وروستو د هغه زوی حضرت سلیمان علیه السلام جوړه کړه. اول تواریخ په دې وجه ولیکلې شو چې په کښې دا خبره یقینی کړی چې جلاوطن خلق بیا راواپس شول او د خدای پاک وفاداری یې خپلو خلقو ته ښکاره کړه. د حفظ کولو دپاره ۲۲:۱۳ آیت ”که تہ هغه ټول قانون ومنې کوم چې مالک خدای موسی له د بنی اسرائیلو دپاره ورکړی وو، نو تہ به کامیاب یې. تکره شه او حوصله مضبوطه کړه او چې

د حضرت آدم نه تر حضرت ابراهیم پورې اولاد

- ۱) آدم د شیث پلار وو، شیث د انوش پلار وو، انوش د قېنان پلار وو،
- ۲) قېنان د محلل اېل پلار وو، محلل اېل د یارد پلار وو.
- ۳) یارد د حنوک پلار وو او حنوک د متهوشله پلار وو، متهوشله د لمک پلار وو،
- ۴) او لمک د نوح پلار وو. د نوح درې زامن وو، شیم، حام او یافت. دا د یافت اولاد دے: جمر، ماجوج، مادی، یاوان، تویل، مسک او تیراس.
- ۵) دا د یافت اولاد دے: جمر اولاد: اشکناز، ریفت او تجرمه.
- ۶) د یاوان اولاد: ایسه، ترسیس، قبرص او رهودس.
- ۷) دا د حام اولاد دے: کوش، مصر، لیبیا او کنعان.
- ۸) د کوش اولاد د سیبا، حویله، سبته، راماه او د سبتیکه خلق وو. د راماه اولاد د شيبا او د ددان خلق وو.
- ۹) کوش د نمرود پلار وو، نمرود د دنیا ورومبې طاقتور جنگیالې وو.
- ۱۰) د مصر اولاد د لودی، عنامی، لهاپی، نفتوحی، فتروسی، کسلوحی او د کریت خلق وو، چې د هغوی اولاد فلسطیان دی.
- ۱۱) د کنعان مشرې زوی صیدا وو. کنعان د دې قومونو هم پلار وو: حت، یبوسی، اموری، جرجاسی، حوی، عرقی، سینی، اروادی، صماری او حماتی.
- ۱۲) دا د شیم اولاد دے: عیلام، اسور، ارفکسد، لود او آرام. د آرام اولاد عوض، حول، جتر او مسک وو.
- ۱۳) ارفکسد د سلح پلار وو او سلح د عبر پلار وو. د عبر دوه زامن وو، د یو نوم فلج چې مطلب یې تقسیم وو، حکه چې د هغه په وخت کبني د دنیا خلق تقسیم شول. او د بل نوم یقطان وو.

۲۰) د یقطان اولاد د الموداد، سلف، حصارماوت، اِراخ، ۲۱)
 هدورام، اوزال، دقله، ۲۲) عوبال، ابی مائیل، شیبا، ۲۳)
 اوفیر، حویله او یویاب. دا ټول د یقطان اولاد وو. ۲۴) د شیم
 نه تر ابرام پورې نسب‌نامه داسې ده: شیم، ارفکسد، سلح،
 ۲۵) عبر، فلج، رعو، ۲۶) سروگ، نحور، تارح، ۲۷) او ابرام
 چې د ابراهیم په نوم مشهور وو.

د حضرت اسمعیل اولاد

۲۸) د ابراهیم دوه زامن وو، اسحاق او اسمعیل. ۲۹) د
 اسمعیل زامن د دولسو قبیلو مشران شول: نبایوت چې مشر
 وو، قیدار، ادبئیل، مبسام، ۳۰) مشماع، دومه، مسا، حدد،
 تیما، ۳۱) یطور، نفیس او قدمه. ۳۲) د ابراهیم یوه وینځه وه
 چې نوم یې قطوره وو، چې د هغې نه یې شپږ زامن پیدا شول:
 زمران، یقسان، مدان، میدیان، اسباق او سوخ. د یقسان دوه
 زامن وو: شیبا او ددان. ۳۳) د میدیان پینځه زامن وو: عیفه،
 عفر، حنوک، ابیداع او الدعا. دا ټول د قطوره اولاد وو.

د عیسو اولاد

۳۴) د ابراهیم د زوی اسحاق زامن عیسو او یعقوب وو. ۳۵)
 د عیسو زامن الیفز، رعواپل، یعوس، یعلام او قورح وو. ۳۶)
 د الیفز اولاد دا وو: تیمان، اومر، صفو، جعتام، قنز او
 عمالیق. د عمالیق مور تمنع وه. ۳۷) د رعواپل اولاد نحت،
 زارح، سمه او مزه وو.

د ادوم اولنی اوسېدونکی

٣٨-٤٢) د ادوم اولنی اوسېدونکی د سعیر د دې زامنو اولاد وو: لوطان د حوری او هومام قبیلو پلار نیکه وو. د لوطان یوه خور وه چې نوم یې تمنع وو. سویل د علوان، مانحت، عیبال، سفو او اونام پلو پلار نیکه وو. د صبعون دوه زامن آیه او عنه وو. عنه د دیسون پلار وو او دیسون د حمران، اشبان، یتران او کران پلو پلار نیکه وو. ایصر د بلهان، زعوان او یعقان پلو پلار نیکه وو. دیسان د عوض او اران پلو پلار نیکه وو.

د ادوم بادشاهان

٤٣-٥٠) دې بادشاهانو په یو بل پسې د ادوم په مُلک حکومت وکړو، په هغه وخت کښې چې د هغې نه مخکښې د بنی اسرائیلو په مُلک کښې بادشاهان نه وو: د دنها د بنار نه بالع چې د بعور زوی وو، د بصره نه د زارح زوی یوباب، د تیمان د علاقې حشیم، د عویت د بدد زوی حدد، چې هغه د موآب په مُلک کښې میدیانانو له په یو جنگ کښې شکست ورکړو. د مسرکه د بنار نه شمله، د سیند د غاړې بنار رحوبوت نه ساؤل، د عکبور زوی بعل حنان، د پاؤ د بنار نه حدد، د هغه بنخه مهیطب اېل وه چې د میضاهاپ نمسی او د مطرد لور وه. (٥١) د ادوم خلق په دې پلو کښې تقسیم وو: تمنع، علوه، یتیت، (٥٢) أهلیبامه، ایله، فینون، (٥٣) قنز، تیمان، مبصار، (٥٤) مجد اېل او عرام.

د يعقوب دولس زامن ؤو: روبين، شمعون، ليوى، يهوداه، يساكار، زبولون، دان، يوسف، بنيامين، نفتالى، جاد او אשר. د يهوداه ټول پينځه زامن ؤو. د هغه د كنعانى بنځې بتسوع نه درې زامن ؤو: عير، اونان او سيله. د هغه مشر زوى عير دومره خراب وو چې مالِك خدائ هغه ووژلو. د يهوداه د خپلې انږور تامار نه دوه زامن فارص او زارح ؤو. نو د يهوداه ټول پينځه زامن ؤو. د فارص دوه زامن حصرون او حمول ؤو. د هغه د ورور زارح پينځه زامن ؤو: زمري، ايتان، هيمان، كل كُول او دردع. د زارح د اولاد نه يو كس د كرمى زوى عكن په بنى اسرائيلو باندې ځكه افت راوستلو چې كوم مال غنيمت خدائ پاك ته وقف شوې وو نو په هغې كېنې يې خيانت وكړو. د ايتان يو زوى عزرياه وو.

د حضرت داؤد نسبنامه

د حصرون درې زامن يرحمئيل، رام او كلوى ؤو. د رام نه تر يسى پورې نسبنامه داسې ده: رام، عمى نداب، نحشون چې دا د يهوداه د قبيلې يو مشر سړى وو، سلمون، بوغز، عوبيد او يسى. د يسى اووه زامن ؤو، د عمر په ترتيب باندې هغوى داسې ؤو: الياب، ابينداب، سمعه، نتنى ايل، ردى، عوضم او داؤد. د هغه دوه لوڼه ضرورياه او ابى جيل هم وې. د يسى د لور ضرورياه درې زامن ؤو: ابيشى، يوآب او عساهيل. د هغه بلې لور

ابی جیل د یتر سره واده وکړو، چې د اسمعیل د اولاد نه وو او د هغوی یو زوی پیدا شو چې نوم یې عماسا وو.

د حصرون نور اولاد

۱۸) د حصرون زوی کالب عزویه واده کړه او یوه لور یې ترې نه وشوله چې نوم یې یربعوت وو. د هغې درې زامن وو: یشر، سوباب او اردون. ۱۹) چې کله عزویه مړه شوه نو کالب افراته واده کړه او د هغوی یو زوی وشو چې نوم یې حور وو. ۲۰) د حور زوی اوری وو او د هغه نمسه بضلی اېل وو. ۲۱) کله چې حصرون د شپېتو کالو وو، نو هغه د مکیر د لور سره واده وکړو، چې د جلعاد خور وه. د هغوی یو زوی وشو چې نوم یې سجوی وو، ۲۲) او د سجوی یو زوی وو چې نوم یې یائیر وو. یائیر د جلعاد په علاقه کښې په درویشتو ښارونو باندې حکومت کولو. ۲۳) خو د جسور او شام حکومتونو هلته شپېته ښارونه فتح کړل، چې په دې کښې د یائیر او قنات کلی او د دې نزدې ښارونه شامل وو. هلته چې څومره خلق اوسېدل هغوی د مکیر اولاد وو. مکیر د جلعاد پلار وو. ۲۴) د حصرون د مرگ نه پس، د هغه زوی کالب افرات واده کړه، چې د هغه د پلار کونډه وه. د هغوی یو زوی وشو چې نوم یې اشور وو، چې دې د تقوع پلار وو.

د حصرون د زوی یرحمئیل اولاد

۲۵) د حصرون د مشر زوی یرحمئیل پینځه زامن وو: د ټولو نه مشر رام وو او ورپسې بونه، اورن، عوضم او اخیاه وو.

د ۲۶- ۲۷) د رام درې زامن ؤو: معض، يمین او عیقر. د

یرحمئیل یوه بله ښځه وه چې نوم یې عطاره وو او د هغوی
یو زوی اوناام وو. (۲۸) د اوناام دوه زامن سمی او یدع ؤو، د
سمی هم دوه زامن ندب او ابیسور ؤو. (۲۹) ابیسور یوه ښځه
وکړه چې نوم یې ابی خېل وو، د هغوی دوه زامن اخبان او
مولد ؤو. (۳۰) د ابیسور د ورور ندب دوه زامن سلد او افائم
ؤو، خو د سلد اولاد نه وو او مړ شو. (۳۱) افائم د یسعی پلار
وو، یسعی د سیسان پلار وو او سیسان د اخلی پلار وو. (۳۲)
د سمی د ورور یدع دوه زامن یتر او یونتن ؤو، خو یتر بغېر د
زامنونه مړ شو. (۳۳) د یونتن دوه زامن پلت او زازا ؤو. دا
ټول د یرحمئیل اولاد وو. (۳۴) د سیسان زامن نه ؤو صرف
لویه یې وې. د هغه یو مصری نوکر وو چې نوم یې یرخ
وو، (۳۵) چې هغه له یې خپله یوه لور ورکړه چې واده یې
کړی. د هغوی یو زوی وو چې نوم یې عتی وو. (۳۶) د عتی نه
تر الیسمع پورې نسبنامه داسې ده: عتی، ناتن، زاباد، (۳۷)
افلال، عوبید، (۳۸) یاهو، عزریاه، (۳۹) خلص، العاسه، (۴۰)
سیسمی، سلوم، (۴۱) یقمیاه او الیسمع.

د کالب نور اولاد

(۴۲) د یرحمئیل د ورور د کالب د مشر زوی نوم میسا وو.
میسا د زیف پلار وو، چې دې د مریسه پلار وو چې هغه د
حبرون پلار وو. (۴۳) د حبرون څلور زامن ؤو: قورح، تفوح،
رقم او سمع. (۴۴) سمی د رحم پلار او د یرقام نیکه وو. د
سمع ورور رقم د سمی پلار وو، (۴۵) چې سمی د معون پلار
وو، او معون د بیت صور پلار وو. (۴۶) د کالب یوه وینځه وه

چې نوم يې عيفه وو او د هغې نه يې درې نور زامن ؤو:

حاران، موزا او جازز. د حاران هم يو زوى ؤو چې نوم يې جازز وو. (٤٧) يهدى نومې يو سرې وو چې د هغه شپږ زامن

ؤو: رجم، يوتام، جسان، فِلط، عيفه او شعف. (٤٨) د كالب

يوه وينځه معكه هم وه، چې د هغې نه يې دوه زامن ؤو، شبر

او ترحنه. (٤٩) وروستو يې دوه نور زامن پېدا شول: شعف،

چا چې د مدمنه ښار جوړ كړې وو، او سوا، چا چې د

مكبينه او جبعه ښارونه جوړ كړي ؤو. د دې نه علاوه د

كالب يوه لور وه چې نوم يې عكسه وو. (٥٠) دا هم د كالب

اولاد وو. حور د كالب او د هغه د ښځې افرات مشر زوى

وو. د حور زوى سوبل د قرىت يعريم ښار جوړ كړې وو.

(٥١) د هغه دويم زوى ساما چا چې د بيت لحم ښار جوړ

كړې وو او د هغه درېم زوى خارف چا چې د بيت جادر ښار

جوړ كړې وو. (٥٢) سوبل، چا چې د قرىت يعريم ښار جوړ

كړې وو، هغه د هرائى د خلقو او د هغه نيمو خلقو پلار نيکه

وو چې څوك د منوخوت په ښار كښې اوسېدل، (٥٣) او

كومې قبيلې چې په قرىت يعريم كښې وې دا دى: اتريان،

فوتيان، سماتيان او مسراعيان. د سرعه او استاول ښارونو

خلق د دې قبيلو كسان ؤو. (٥٤) سلما د بيت لحم، د نطوفاتى،

عطرات بيت يوا ب او سرعى د خلقو پلار نيکه وو، چې

سرعى په مانحت كښې د دوو پلانو نه يوه وه، (٥٥) او كومې

قبيلې چې په ليكلو كښې ماهران ؤو هغوى په يعبيض كښې

اوسېدل: هغوى ترعايان، سمعيان او سوكتيان ؤو. هغوى د

حمات د قينيانو اولاد وو. حمات د ريكاب د خاندان پلار

نيکه وو.

د حضرت داؤد بادشاه اولاد

(۱) - (۳) چې کله داؤد په حبرون کښې وو نو د عمر په ترتيب يې دا زامن پېدا شوي و: امنون، چې د هغه مور د يزرعيل اخينوعم وه. دانيال، چې د هغه مور د کرمل ابی جیل وه. ابی سلوم، چې د هغه مور معکه وه او معکه د جسور د تلمی بادشاه لور وه. ادونياه، چې د هغه مور حجيت وه. سفتيا، چې د هغه مور ابیطال وه. اترعام، چې د هغه مور عجله وه. (۴) دا شپږ واړه په حبرون کښې پېدا شوي و، چرته چې هغه اووه کاله او شپږ مياشتې بادشاهي وکړه. د هغې نه پس په يروشلم کښې هغه درې دېرش کاله حکومت وکړو. (۵) په يروشلم کښې چې د داؤد کوم زامن پېدا شوي و په هغوي کښې سموع، سوياب، ناتن او سليمان شامل دي. د هغوي مور بتسبع وه چې د عمی اېل لور وه. (۶) د هغه نور نهه زامن هم و: ابحار، اليسوع، اليفلط، (۷) نجه، نفج، يفيغ، (۸) اليسمع، اليدع او اليفلط. (۹) د دې ټولو زامنو نه علاوه د داؤد د وينځو زامن هم و. د هغه يوه لور تامار هم وه.

د حضرت سليمان بادشاه اولاد

(۱۰) دا د سليمان اولاد دے: سليمان، رحبعام، ابياه، آسا، يهوسفت، (۱۱) يهورام، اخزيا، يوآس، (۱۲) امصياه، عزياه، يوتام، (۱۳) احاز، حزقياه، منسی، (۱۴) امون او يوسياه. (۱۵) د يوسياه څلور زامن د عمر په ترتيب دا و: يوحانان، يهويقيم، صدقياه او يهوآخز. (۱۶) د يهويقيم دوه زامن و: يهوياکين او صدقياه.

د يھوياکين بادشاه اولاد

١٧) دا د يھوياکين بادشاه اولاد دے، يھوياکين بابليانو قېدی بوتلے وو. د يھوياکين اووۀ زامن ؤو: شلتی اېل، ١٨) مُلکرام، فداياه، شيناضر، يقمياہ، هوسمع او ندبياه. ١٩) د فداياه دوه زامن ؤو، زربابل او سمعی. زربابل د دوو زامنو پلار وو، مسلام او حنياه. او د هغۀ يوه لور سلوميت وه. ٢٠) د هغۀ پينځۀ نور زامن ؤو: حسويه، اهل، برکياه، حسدياه او يوسب حسد. ٢١) د حنياه دوه زامن فلطياه او يشعياه ؤو. د يشعياه زوئ رفاياه وو، د رفاياه زوئ ارنان وو، د ارنان زوئ عبدياه وو او د عبدياه زوئ سکانياه وو. ٢٢) د سکانياه يو زوئ سمعياه او پينځۀ نمسی ؤو: حطوش، اِجال، بريح، نعرياه او سافط. ٢٣) د نعرياه درې زامن اليوعيني، حزقياه او عزريقام ؤو. ٢٤) د اليوعيني اووۀ زامن ؤو: هُوداوياه، الياسب، فلاياه، عقوب، يوحانان، دلاياه او عنانی.

د يھوداه نور اولاد

٢٤) دا د يھوداه خۀ اولاد دے: فارص، حصرون، کرمی، حور او سويل. ٢٥) سويل د رياياه پلار وو، چې دا د يحت پلار وو، چې هغه د اخومی او د لاهد پلار وو، کوم چې د هغه خلقو پلار نيکۀ وو چې په صرعه کبني اوسېدل. ٢٦) - ٢٧) حور د کالب د بنځي افرات مشر زوئ وو او د هغۀ اولاد د بيت لحم ښار جوړ کړے وو. د حور درې زامن ايتام، فنواېل او ايصر ؤو. د ايتام درې زامن ؤو: يزريعل، اسمع او ادباس او يوه يې لور حضل الفونی وه. فنواېل د جدور ښار جوړ

کڙے وو او ایصر د حوسه بنار جوږ کڙے وو. (۵) اشور
چا چې د تقوع بنار جوږ کڙے وو د هغه دوه بنځې حیلاره او
نعراره وې. (۶) د هغه د خپلې بنځې نعراره څلور زامن ؤو:
اخوسام، حفر، تمنی او هخستری. (۷) د اشور د خپلې بنځې
حیلاره نه درې زامن ؤو: ضرت، اِضهار او اِتنان. (۸) قوض
د عنوب، ضویبیه او د حروم د زوی اِخرخېل د قبیلو پلار
نیکه وو. (۹) یو سرے وو چې نوم یې یعیبض وو، هغه په
خپلو ورونو کښې پېر عزتمند سرے وو. په هغه باندې خپلې
مور یعیبض نوم اېښے وو، ځکه چې د هغه د پېدا کېدو درد
پېر سخت وو. (۱۰) خو یعیبض د بنی اسرائیلو خدای پاک ته
سوال وکړو، ”خدایه پاکه، ته به ما له برکت راکوې او زما
مُلك به لویوې. زما مل شه او د هر هغه خراب عمل نه مې
وساته چې ما له تکلیف راکوی.“ او چې هغه د څه سوال
کږے وو نو خدای پاک هغه هر څه ورکړل.

د نورو کورنو نسب نامې

(۱۱) د سوخه د ورور کالب یو زوی محیر وو. محیر د استون
پلار وو، (۱۲) چې د هغه درې زامن ؤو: بیترفا، فاسح او
تخنه. تخنه د ناحس بنار جوږ کږے وو. د دې سپرو اولاد په
ریکه کښې اوسېدو. (۱۳) د قنز دوه زامن عتنی اېل او شرایاه
ؤو. د عتنی اېل هم دوه زامن حتت او معوناتی ؤو. (۱۴)
معوناتی د عفره پلار وو. شرایاه د یوآب پلار وو. او یوآب
هغه وپرومبے کس وو چې د ماھرو خلقو وادی یې آباده کړه،
ځکه چې هلته ټول خلق ماھر کاریگران ؤو. (۱۵) د یفنه زوی
کالب درې زامن ؤو: عیرو، ایله او نعم. او ایله د قنز پلار وو.

١٦ د يهلل ايل څلور زامن ؤو: زيف، زيفه، تيرياه او

اسرى اېل. ١٧-١٨ د عزره څلور زامن ؤو: يتر، مرد، عفر او يلون. مرد بتياه واده كړه، چې د فرعون لور وه، د هغوى يوه

لور مريم وه او دوه يې زامن سمى او اسباح ؤو. اسباح د استموع ښار جوړ كړى وو. مرد د يهوداه قبيلې د يوې ښځې سره هم واده وكړو او د هغوى درې زامن ؤو: يرد، چې هغه د جدور ښار جوړ كړى وو، حبر چې هغه د شوكو ښار جوړ كړى وو، او يقوتئيل چې هغه د زوح ښار جوړ كړى وو.

١٩ هودياه د نعم خور واده كړه. د هغوى اولاد د جرمى پله وه، چې هغه د قعيله په ښار كښې اوسېده او د معكې پله چې د استموع په ښار كښې اوسېده. ٢٠ د سيمون څلور زامن ؤو: امنون، رنه، بن حنان او تيلون. د يسعي دوه زامن ؤو: زوحت او بن زوحت.

د يهوداه د زوى سلح اولاد

٢١ سيله د يهوداه د زامنو نه يو زوى وو. د هغه په اولاد

كښې عير شامل وو، چا چې د لکه ښار جوړ كړى وو، لعه چا چې د مريسه ښار جوړ كړى وو، د لتې كپرې جوړونكى قبيله چې د بيت اشبيع په ښار كښې اوسېده، ٢٢ يوقيم او هغه خلق چې د كوزيبا په ښار كښې اوسېدل، او يوآس او شراف، چا چې موآبياني ښځې واده كړې او په بيت لحم كښې اوسېدل. دا د پېر پخوانى وخت حساب كتاب دى. ٢٣

هغوى د بادشاه د خدمت كلالان ؤو او د نتائيم او د جديره په ښارونو كښې اوسېدل.

د شمعون اولاد

۲۴) د شمعون پینځه زامن ؤو: نمواېل، یمین، یریب، زارح او
 ساؤل. ۲۵) د ساؤل زوی سلوم وو، د سلوم زوی مېسام وو
 او د مېسام زوی مېشماع وو. ۲۶) د مېشماع د اولاد نسبنامه
 داسې ده: حمواېل، زکور او سمعی. ۲۷) د سمعی شپاړس
 زامن او شپږ لوڼه وې، خو د هغه د خپلوانو اولاد کم وو او د
 شمعون قبيله د يهوداه د قبيلې په شان لويه نه شوه. ۲۸) د
 داؤد بادشاه تر وخته پورې د شمعون اولاد په بيرسبع،
 مولاده، حصارسعل، ۲۹) بلهاه، عضم، تولاد، ۳۰) بتواېل،
 حُرْمه، صِقلاج، ۳۱) بيت مرکبوت، حصارسوسم، بيت برائی
 او شعريم کښې اوسېدل. ۳۲) هغوی په پینځو نورو ځایونو
 کښې هم اوسېدل: ایتام، عین، رمون، توکن، عسن، ۳۳) او په
 گېرچاپېره کلو کښې، د بعلات ښار پورې. دا هغه حساب
 کتاب دے چې هغوی د خپلو کورنو او د هغه ځایونو په حقله
 ساتلو چې چرته هغوی اوسېدل. ۳۴) - ۳۸) دا سری د خپلو
 قبيلو مشران ؤو: مسویاب، یملیک، یوشه چې د امصیاه
 زوی وو، یوايل، یاھو چې د یوسبیاہ زوی وو، یوسبیاہ د
 شرایاه زوی وو، شرایاه د عسیئیل زوی وو، الیوعینی،
 یعقوبه، یشوخیاه، عسایاه، عدی ایل، یسمئیل، بنایاه، زیزا،
 زیزا د شفعی زوی وو، شفعی د الون زوی وو، الون د یدعیاه
 زوی وو، یدعیاه د سمری زوی وو او سمری د سمعیاه زوی
 وو. ځکه چې د هغوی خاندان غټېدلو، ۳۹) هغوی تقریباً تر
 جدور پورې نمرپرېواته طرف ته خواره شول او د هغه مېدان
 نمرخاته طرف ته یې خپلې گډې څرولې چرته چې هغه ښار
 دے. ۴۰) هغوی د څرن ښه آباد ملکونه وموندل چې په کولواو

مُلک کبني خواره واره وُو چي خاموش او د امن نه پک وو. د هغوى نه مخکبني چي کوم خلق هلته اوسېدل هغوى حاميان وُو. (۴۱) د يهوداه بادشاه حزقياه په وخت کبني د هغه پلو مشران جرار ته لارل او هلته يې حاميان او معونيان او د هغوى خبمي تباه کړي او د هغوى ټول خلق يې ووژل او تر نن ورځې پورې يې د نوم او نشان پته نه لگي. د هغوى په ځايونو کبني په خپله آباد شول، ځکه چې هغوى ته د رمو دپاره د څرن د زمکې ضرورت وو. (۴۲) د شمعون قبيلي نور پينځه سوه کسان نمرخاته طرف اډوم ته لارل. د هغوى مشري د يسعی زامنو کوله: فلطياه، نعرياه، رفاياه او عزى اېل. (۴۳) هلته هغوى هغه پاتي شوي عماليقيان ووژل کوم چې تبستېدلي وُو او هغوى تر ننه پورې هلته اوسېدل.

د روبين اولاد

۵ (۱) دا د روبين اولاد دى چې هغه د يعقوب مشر زوى وو. هغه د خپل پلار د بلې بڼځې سره د زنا کولو په وجه د خپل پلار بې عزتي وکړه نو چې د مشري زوى کوم حقونه هغه لرل، هغه ختم شول او هغه حقونه يوسف ته ملاو شول. (۲) خو د يهوداه قبيله تکره شوه او ټولو قبيلو له يې يو بادشاه ورکړو، خو پېدائښتى حق د يوسف سره وو. (۳) د يعقوب د مشر زوى روبين څلور زامن وُو: حنوک، فلو، حصرون او کرمي. (۴) - (۶) دا د يوايل اولاد دى: سمعياه، جوج، سمعی، ميکاه، ریاياه، بعل او بئيره. اسورى بادشاه تغلت فلاسر د روبين قبيلې مشر بئيره ونيولو او د قبيلې سره يې جلاوطن

کړو. (۷) د روبین په قبيله کېښې د دې د قبیلو د مشرانو
نسب‌نامه: يعی ایل، زکریاه، (۸) او بالع، د عزز زوی او د
سمع نمسے، چې د یوایل د قبیلې وو. دا قبيله په عروعر
کبني او د هغه ځای نه د نبو پورې او د بعل معون په علاقه
کبني اوسېده. (۹) د جلعاد په ملک کبني د هغوی پېر
څاروی ؤو او هغه ملک یې ونیولو چې نمرخاته طرف ته د
صحرا د لمنې او د فرات سیند پورې خور دے. (۱۰) د ساؤل
بادشاه په وخت کبني د روبین قبیلې په هاجریانو حمله
وکره، هغوی یې په جنگ کبني ووژل او د جلعاد نمرخاته ته
په ټوله برخه کبني د هغوی په څپمو کبني اوسېدل.

د جاد اولاد

(۱۱) د جاد قبيله د بسن په ملک کبني د روبین شمال ته د
سلکه نمرخاته طرف پورې اوسېده. (۱۲) یوایل په بسن کبني
مشر وو، سافم ورپسې دویم کس وو او درېم مشر یعني او د
هغه نه پس سافط وو. (۱۳) د دې اوو پلو د قبیلې نور کسان
دا دی: میکائیل، مسلام، شيبا، یوری، یعکان، زیع او عبر.
(۱۴) هغوی د حوری زوی ابی خېل اولاد دے، چې د هغوی
پلار نیکه دا دی: ابی خېل، حوری، یارواح، جلعاد، میکائیل،
یسیسی، یحدو او بوز. (۱۵) اخی چې د عبدی ایل زوی او د
جونى نمسے وو هغه د دې پلو مشر وو. (۱۶) هغوی د بسن
او جلعاد په علاقه کبني، هلته په بشارونو او د شارون د څرن
په ټولو ملکونو کبني اوسېدل. (۱۷) دا نسب‌نامه د یهوداه
بادشاه یوتام او د اسرائیل بادشاه یربعام په وخت کبني
لیکلے شوې وه.

د نمرخاتۀ طرف ته د قبیلو لښکر

۱۸) د روبین، جاد او د نمرخاتۀ طرف منسی په قبیلو کښې څلور څلوېښت زره اووه سوه او شپېتۀ فوجیان ؤو، چې د پالونو، تورو او غشو په وړلو او استعمالولو باندې ښۀ پوهېدل. ۱۹) هغوی د جنگ دپاره د یطور، نفیس او نودب هاجری قبیلو خلاف لارل. ۲۰) د جنگ په وخت کښې هغوی خدای پاک ته سوال وکړو، هغه د هغوی فریاد واورېدو ځکه چې په هغه باندې یې ایمان لرلو. نو داسې هاجریانو او د هغوی ټولو ملگرو شکست وخوړو. ۲۱) د بنی اسرائیلو نمرخاتۀ طرف ته قبیلو د دشمن نه پنځوس زره اوبښان، دوه لاکه او پنځوس زره گډې او دوه زره خرۀ ونيول او سل زره کسان یې جنگی قېدیان کړل. ۲۲) هغوی ډېر دشمنان ووژل، ځکه چې خدای پاک په دې جنگ کښې د هغوی مل وو. او هغوی تر جلاوطنۍ پورې د هاجریانو په علاقه کښې اوسېدل.

نمرخاتۀ طرف د منسی نیمه قبیله

۲۳) د منسی نیمې قبیلې خلق د بسن په علاقه کښې د بعل حرمون، سنیر او حرمون غر پورې اوسېدل او د هغوی آبادی ډېره زیاته شوه. ۲۴) دا کسان د خپلو ډلو مشران ؤو: عفر، یسعی، الی ایل، عزرائیل، یرمیا، هوداویاه او یحدابل. هغوی ټول ښۀ تکره فوجیان او د خپلو ډلو مشهور مشران ؤو.

د نمرخاتۀ طرف ته د قبیلو ویستلې کېدل

۲۵) خو خلقو د خپل پلار نیکۀ خدای پاک سره خیانت وکړو

او د هغه نورو قومونو د معبودانو د عبادت په وجه يې د هغه
 خلاف بغاوت وكړو كوم قومونه چې خُداى پاك په هغه
 وخت تباه كړى ؤو چې بنى اسرائيليان مخ په وړاندې تلل.
 ۲۶ نو خُداى پاك د اسور بادشاه پول ولېږلو چې د هغوى په
 ملك حمله وكړى (چې هغه په تغلت فلاسر باندې هم مشهور
 وو). هغه د روبين، جاد او د منسى نيمه قبيله وويستله او دې
 ته يې مجبور كړل چې تر نن پورې په خلع، خابور، هارا او د
 جوزان سيند سره اوسېږي.

د مشرانو امامانو نسبنامه

۶ ۱ د ليوى درې زامن ؤو: جيرسون، قُهاث او مرارى.
 ۲ د قُهاث څلور زامن ؤو: عُمرام، اِضهار، حبرون او
 عَزى اېل. ۳ د عُمرام دوه زامن هارون او موسى ؤو او يوه
 يې لور مريم وه. د هارون څلور زامن ؤو: ندب، ابِيهَو،
 اِلى عزر او اِتمر. ۴ د اِلى عزر اولاد نسل په نسل دا دى:
 فينحاس، ابيسوع، بَقى، عَزى، ۵ زرخياه، مرايوت،
 ۷ امرياه، اخيطوب، ۸ صدوق، اخيمعض، ۹
 عزرياه، يوحانان، ۱۰ عزرياه چا چې د مالِك خُداى په هغه
 كور كښې خدمت كولو كوم چې سليمان بادشاه په يروشلم
 كښې جوړ كړى وو، ۱۱ امرياه، اخيطوب، ۱۲ صدوق،
 سلوم، ۱۳ خَلقياه، عزرياه، ۱۴ شراياه او يهوصدق. ۱۵
 نبوكدنصر بادشاه يهوصدق سره د يهوداه او يروشلم هغه
 خلقو وويستلو كوم چې مالِك خُداى پردى ملك ته جلاوطن
 كړى ؤو.

د لیوی نور اولاد

- ١٦٤) د لیوی درې زامن ؤو: جیرسون، قُہات او مراری. (١٧)
- په هغوی کښې د هر یو هم زامن ؤو. جیرسون د لِبني او سِمعی پلار وو، (١٨) قُہات د عُمرام، اِضهار، حبرون او عَزی اېل پلار وو، (١٩) او مراری د محلی او موشی پلار وو. دا د نسب‌نامې په مطابق د لیویانو قبیلې دی. (٢٠) دا نسل په نسل د جیرسون اولاد دے: لِبني، یحت، زِمه، (٢١) یوآخ، عدو، زارح او یتری. (٢٢) دا نسل په نسل د قُہات اولاد دے: عمی‌نداب، قورح، اسیر، (٢٣) القنه، ابی‌آسف، اسیر، (٢٤) تحت، اوری‌اېل، عَزیاه او ساؤل. (٢٥) د القنه دوه زامن عماسی او اخیموت ؤو. (٢٦) دا نسل په نسل د اخیموت اولاد دے: القنه، ضوفی، نحت، (٢٧) اِلیاب، یروحام او القنه. (٢٨) د سموئیل دوه زامن ؤو: یوایل مشر وو او ابیاه کشر وو. (٢٩) دا نسل په نسل د مراری اولاد دے: محلی، لِبني، سِمعی، عَزه، (٣٠) سِمعاً، حجیاه او عسایاه.

د مالک خُدای د کور سندرغاړی

- ٣١) دا هغه سپری ؤو چې داؤد بادشاه د مالک خُدای په کور کښې د سندرو خِدمت دپاره مقرر کړی ؤو، دا د هغې نه پس ؤو چې د لوظ صندوق هلته یورلے شو. (٣٢) هغوی د مالک خُدای د حضور خېمې په وړاندې د موسیقی سره عبادت کولو، دا د سلیمان د مالک خُدای کور د جوړولو نه مخکښې وخت وو. هغوی دا کارونه د اصُولو په مطابق کول. (٣٣) چا چې د خپلو زامنو سره خِدمت کولو د هغوی نسب‌نامه داسې

ده: د قُہات ډله: هيمان چې د اولنو موسيقارانو مشر وو، هغه
د يوايل زوی وو. شا ته د هغه نسبنامه داسې ده: حيمان،
يوايل، سموئيل، (٣٤) القنه، يروحام، الی ايل، توح، (٣٥)
صُوف، القنه، محت، عماسی، (٣٦) القنه، يوايل، عزرياه،
صفنياه، (٣٧) تحت، اسير، ابی آسف، قورح، (٣٨) اِضهار،
قُہات، لیوی او يعقوب. (٣٩) آسف د دويمو موسيقارانو مشر
وو. د لیوی نه پس د هغه نسبنامه داسې ده: آسف، برکياه،
سِمعَا، (٤٠) میکائيل، بعسیاه، مُلکياه، (٤١) اِتنی، زارح،
عدایاه، (٤٢) ایتان، زمه، سِمعی، (٤٣) یحت، جیرسون او
لیوی. (٤٤) د مراری قبیلې ایتان د درېمي سندرې مشر وو.
شا ته لیوی ته د هغه نسبنامه داسې ده: قیسی، عبدی،
ملوک، (٤٥) حسبياه، امصياه، خلیقياه، (٤٦) امصی، بانی،
سمر، (٤٧) محلی، موشی، مراری او لیوی. (٤٨) نورو لیویانو
ته د مالک خُدای په کور کبني باقي ټول خدمت حواله شوې
وو.

د هارون اولاد

(٤٩) خو هارون او د هغه اولاد د خوشبویي نذرانې پېش کولې
او هغه قربانۍ يې پېش کولې چې په قربان گاه باندې سوزولې
شوې. هغوی په زیات مقدس خُای کبني د ټول عبادت او د
بنی اسرائیلو د کفارې ادا کولو زمه وار وو. هغوی دا هر خُة
د هغه اصُولو په مطابق کول کوم چې د خُدای پاک خدمت
کوونکی موسی ورته بنودلی وو. (٥٠) دا د هارون اولاد دې:
الی عزر، فینحاس، ابیسوع، (٥١) بقی، عُزی، زرخياه، (٥٢)
مرايوت، امریاه، اخیطوب، (٥٣) صدوق او اخیمعض.

د لیویانو د اوسېدو ځایونه

٥٤) دا هغه ښارونه دی چې د هارون اولاد ته حواله شوی وؤ چې هغه د قُهات قبيله ده. هغوی ته به د هغې زمکې وپرومبی برخه ملاوېده کومه چې لیویانو ته حواله شوې وه. ٥٥) په دې کښې د یهوداه په علاقه کښې حبرون او د دې نه گېرچاپېره د څرن زمکې شاملې وې، ٥٦) اگر چې د هغه ښار پتی او کلی د یفنه زوی کالب په حواله وؤ. ٥٧) - ٥٩) د پناه دا ښارونه سره د څرن د زمکې د هارون اولاد ته حواله شوی وؤ: حبرون، لېناه، یتیر، استموع، حولون، دبیر، عسن او بیت شمس. ٦٠) د بنیامین په علاقه کښې هغوی ته دا ښارونه سره د څرن د زمکې حواله شوی وؤ: جبعه، علمت او عنتوت. دا ټول دیارلس ښارونه وؤ چې د هغوی مکمل خاندان په کښې اوسېدل. ٦١) نمرپریواته طرف ته د منسی په علاقه کښې لس ښارونه د پچې په ذریعه د قُهات پاتې قبیلې ته خاندان په خاندان حواله شوی وؤ. ٦٢) د جیرسون قبیلې ته کورنو په مطابق دیارلس ښارونه د یساکار، آشر، نفتالی او نمرخاته طرف ته په بسن کښې د منسی په علاقه کښې حواله شوی وؤ. ٦٣) هم دغه شان، د روبین، جاد او زبولون په علاقه کښې دولس ښارونه د مراری قبیلې ته خاندان په خاندان حواله شوی وؤ. ٦٤) نو داسې بنی اسرائیلو لیویانو ته د اوسېدو دپاره ښارونه حواله کړل، سره د څرن د زمکې چې د دې ښارونو نه گېرچاپېره وې. ٦٥) د یهوداه، شمعون او بنیامین په علاقه کښې هغه ښارونه هم د پچې په ذریعه حواله شوی وؤ. د هغه ښارونو ذکر وړاندې شوی دی. ٦٦) د قُهات قبیلې څه کورنو ته د افرائیم په علاقه کښې ښارونه او

د څرن زمکې حواله شوې وې: (٦٧) شکم چې د اِرائيم په غرونو کښې د پناه ښار دے او ورسره جزر، (٦٨) يُقمام، بيت حورون، (٦٩) ايالون او جات رِمون. (٧٠) د قُهات پاتې اولاد ته د منسی د نیمې قبیلې د علاقې نه د عانیر او بلعام ښارونه سره د گېرچاپېره د څرن د زمکې حواله شوی ؤو. (٧١) د جیرسون قبیلې کورنو ته دا ښارونه، سره د گېرچاپېره د څرن د زمکو حواله شوی ؤو: د نمرخاتۀ منسی په علاقه کښې: په بسن کښې جولان، او عستارات. (٧٢) د یساکار په علاقه کښې: قادس، دبرت، (٧٣) رامات او عانیم چې د څرن زمکې ورسره وې. (٧٤) د آشر په علاقه کښې: مسل، عبدون، (٧٥) حُقوق او رِحوب چې د څرن زمکې ورسره وې. (٧٦) د نفتالی په علاقه کښې: په گلایل کښې قادس، حمون او قریتائم چې د څرن زمکې ورسره وې. (٧٧) د مراری قبیلې باقی پاتې کورنو ته دا ښارونه سره د دې نه گېرچاپېره د څرن د زمکو حواله شوی ؤو: د زبولون په علاقه کښې: رِمون او تبور. (٧٨) د اُردن سیند نه پورې د یریحو نمرخاتۀ طرف ته، د روین په علاقه کښې: په اوچته زمکه باندې بصر، یهض، (٧٩) قدیمات او مفعت چې د څرن زمکې ورسره وې. (٨٠) د جاد په علاقه کښې: په جلعاد کښې رامات، محنايم، (٨١) حسبون او یعزیر چې د څرن زمکې ورسره وې.

د یساکار اولاد

٧ (١) د یساکار څلور زامن ؤو: تولع، فوه، یسوب او سمرون. (٢) د تولع شپږ زامن ؤو: عزی، رفايا، یری اېل، یحمی، ابسام او سموئیل. هغوی د تولع د قبیلې اولنی مشران

۷. د داؤد بادشاه په زمانه کښې د دې ډلو د ټولو تکړه فوجيانو شمېر دووېشت زره او شپږ سوه وو. (۳) د عزی یو زوی اِزراخياه وو. اِزراخياه او د هغه څلور زامن، میکائيل، عبدیاه، یوايل او یسیاه ټول د ډلو مشران وو. (۴) د هغوی دومره ډېرې ښځې او بچي وو چې د هغوی اولاد د دې جوگه وو چې فوجی خدمت له یې شپږ دېرش زره سړی ورکړل. (۵) د منلې شوی حساب کتاب په مطابق د یساکار قبیلې د ټولو کورنو اووه اتیا زره داسې سړی شمېرلې شوی وو چې کوم د فوجی خدمت کولو قابل وو.

د بنیامین او د دان اولاد

(۶) د بنیامین درې زامن وو: بالع، بکر او یدیعیل. (۷) د بالع پینځه زامن وو: اصبان، عزی، عزی اېل، یریموت او عیری. د هغوی په ډله کښې د قبیلو مشران او تکړه فوجیان وو. د هغوی په اولاد کښې دووېشت زره او څلور دېرش سړی شامل وو چې د فوجی کار کولو قابل وو. (۸) د بکر نهه زامن وو: زمیره، یوآس، الی عزر، الیوعینی، عمری، یریموت، ابیاه، عنوتوت او علمت. (۹) د هغوی په نسب نامه کښې شل زره او دوه سوه د قبیلو مشرانو او تکړه فوجیانو نومونه لیکلي شوی وو. (۱۰) د یدیعیل یو زوی بلهان وو او د بلهان اووه زامن وو: یعوس، بنیامین، اهود، کنعانه، زیتان، ترسیس او اخی سحر. (۱۱) هغوی د قبیلې مشران او تکړه فوجیان وو. د هغوی په اولاد کښې اوولس زره او دوه سوه داسې سړی شامل وو چې کوم د فوجی کار کولو قابل وو. (۱۲) د سفیم او حفیم تعلق هم د دې قبیلې سره وو. حشیم د

احير زوى وو.

د نفتالى اولاد

١٣ د نفتالى څلور زامن وو: يحزى ايل، جونى، يصر، سلوم. هغوى د يعقوب د بلې بنځې بلهاه اولاد وو.

د منسى اولاد

١٤ د منسى د آرامى وينځې نه دوه زامن اسرى اېل او مكير وو. مكير د جلعاد پلار وو. ١٥ مكير يوه بنځه د حُفيم او يوه بنځه د سفيم دپاره وکړه. د هغه د خور نوم معکه وو. د مكير دوهم زوى صِلافحاد وو او د هغه صِرف لويه وې. ١٦ د مكير د بنځې معکې دوه زامن پېدا شول، چې په هغوى باندې يې فرس او شرس نومونه کېښودل. د فرس دوه زامن اولام او رقم وو، ١٧ او د اولام يو زوى وو چې نوم يې بدان وو. دا ټول د جلعاد اولاد دى چې د مكير زوى او د منسى نمسه وو. ١٨ د هغه د خور همولکت درې زامن وو: اِشهود، ابيعزر او محله. ١٩ د سميدع څلور زامن وو: اخيان، شکم، لقحى او انيعام.

د اِفرائيم اولاد

٢٠ دا نسل په نسل د اِفرائيم اولاد دى: سوتلح، بيرد، تحت، اِليعهده، تحت، ٢١ زاباد او سوتلح. د اِفرائيم دوه نور زامن ايسر او اِليعد څوک چې په هغه وخت کېښي ووژلې شول چې کله هغوى د جات د خلقو د څاروو پټولو کوشش کولو.

۲۲) د هغوی پلار افرائیم تر ډېرو ورځو پورې په هغوی پسې
 غمژن وو او د هغه خپلوان تسلی ورکولو له ورله راتلل. ۲۳)
 هغه د خپلې ښځې سره بیا ځملاستو او هغه اُمیدواره شوه او
 یو زوی یې پیدا شو. هغه ورباندې بریعا ه نوم کېښودو، دا د
 هغه مصیبت په وجه چې د هغوی په خاندان باندې راغلی
 وو. ۲۴) د افرائیم یوه لور وه چې نوم یې سیراه وو. هغې د
 بره او ښکته بیت حورون او عزن سیراه ښارونه جوړ کړل.
 ۲۵) د افرائیم یو بل زوی هم وو چې نوم یې رفح وو، چې د
 هغه اولاد دا دی: رسف، تلاح، تحن، ۲۶) لعدان، عمیهود،
 الیسمع، ۲۷) نون او یشوع. ۲۸) کومه علاقه چې هغوی
 ونيوله او په کېنې اوسېدل په دې کېنې بیت ایل او د دې نه
 گېرچاپېره ښارونه، د نمرخاته طرف نهران او د نمرپرېواته
 طرف ته جزر او د دې نه گېرچاپېره ښارونه شامل وو. په دې
 کېنې شکم او عیاه او د دې نه گېرچاپېره ښارونه هم شامل
 دی. ۲۹) د منسی اولاد د بیت شان، تعنک، مجدو او دور او د
 دې نه گېرچاپېره ښارونه ونيول. دا ټول هغه ځایونه دی چرته
 چې د یعقوب د زوی یوسف اولاد اوسېدو.

د آشر اولاد

۳۰) دا د آشر اولاد دی. د هغه څلور زامن وو: یمنه، اسواه،
 اسوی او بریعا، او یوه یې لور سره وه. ۳۱) د بریعا دوه
 زامن حبر او ملکی اېل وو. ملکی اېل د برزاویت ښار جوړ
 کړو. ۳۲) د حبر درې زامن وو: یفلیط، شومیر او خوتام، او
 یوه یې لور سوع وه. ۳۳) د یفلیط درې زامن وو: فاساک،
 بمهال او عسوات. ۳۴) د سمر زامن اخی، روهجه، یخبه او

آرام وُو. (۳۵) د هغه د ورور حيلم څلور زامن وُو: صوفح،
 اِمنع، سلس او عمل. (۳۶) د صوفح اولاد دا وو: سوح،
 حرنفر، سعال، بيري، اِمرأه، (۳۷) بصر، هُوْد، سما، سلسه،
 يتران او بيرا. (۳۸) د يتر اولاد دا وو: يَفْنه، فسفا، ارا، (۳۹) او
 د عله اولاد دا وو: ارخ، حنى ايل او رضياهُ. (۴۰) دا ټول د آشر
 اولاد وو. هغوى د خپلو ډلو اولنى مشران، تکره او مشهور
 جنگيالى او داسې مشران وُو چې مثال يې نه وو. د آشر په
 اولاد کښې شپږويشت زره داسې سړى وُو چې د فوجى کار
 کولو قابل وُو.

د بنيامين اولاد

۸ (۱) د بنيامين پينځه زامن وُو، د عمر په ترتيب هغوى
 داسې دى: بالع، اشبيل، اخرج، (۲) نوحه او رفا. (۳) د بالع
 اولاد دا وو: ادار، جيرا، ابيهود، (۴) ابيسوع، نعمان، اخوع،
 (۵) جيرا، سفوفان او حيرام. (۶) - (۷) د اهود اولاد نعمان،
 اخياه او جيرا وو. هغوى د هغه کورنو مشران وُو چې په
 جبعه کښې اوسېدل، خو هغوى په زور وويستلې شول او په
 مانحت کښې اوسېدل. جيرا په سفر کښې د هغوى مشرى
 کوله. جيرا د عزا او اخيهود پلار وو. (۸) - (۹) د سحریم دوه
 ښځې، حشيم او بعراه طلاقې کړې. وروستو چې کله هغه د
 موآب په مُلک کښې اوسېدو نو هغه هودس واده کړه او اووه
 زامن يې پېدا شول: يوباب، ضبيه، ميسا، مُلکام، (۱۰)
 يعوض، سکياه او مرمه. د هغه ټول زامن د کورنو مشران
 شول. (۱۱) د هغه د حشيم نه هم دوه زامن پېدا شول:
 ابى طوب او الفعل. (۱۲) د الفعل درې زامن وُو: عبر، مشعام

او سامد. دا سامد وو چي هغه د اونو او لد بنارونه او
گپرچاپبره کلی جوړ کړل.

بنیامینیان په جات او ایالون کښې

۱۳) بریعاہ او سمع د هغه ډلو مشران ؤو چې د ایالون په
بنار کښې اوسېدې او هغه خلق یې وشړل چې د جات په
بنار کښې اوسېدل. ۱۴) د بریعاہ په اولاد کښې اخیو،
شاشق، یریموت، ۱۵) زیدیاہ، عراد، عدرا، ۱۶) میکائیل،
إسفاہ او یوڅا شامل ؤو.

بنیامینیان په یروشلم کښې

۱۷) د الفعل په اولاد کښې دا کسان شامل ؤو: زیدیاہ،
مسلام، حزقی، حبر، ۱۸) یسمری، یزلیاہ او یویاب. ۱۹) د
سمعی په اولاد کښې دا کسان شامل ؤو: یقیم، زکری، زبدی،
۲۰) العینی، ضلتی الی ایل، ۲۱) عداياہ، برایاہ او سمرات.
۲۲) د شاشق په اولاد کښې دا کسان شامل ؤو: إسفان، عبر،
الی ایل، ۲۳) عبدون، زکری، حنان، ۲۴) حننیاہ، عیلام،
عنتوتیاہ، ۲۵) یفدیاہ او فنواہل. ۲۶) د یروحام په اولاد کښې
دا کسان شامل ؤو: سمسری، شحاریاہ، عتلیاہ، ۲۷)
یعرسیاہ، الیاس او زکری. ۲۸) دا د خپلو ډلو اولنی مشران
ؤو، د هغوی نومونه په نسبنامه کښې لیکلے شوی ؤو او
هغوی ټول په یروشلم کښې اوسېدل.

بنیامینیان په جبعون او یروشلم کښې

۲۹) یعی ایل د جبعون بنار جوړ کړو او هلته اوسېدو. د هغه

د بښځې نوم معكه وو، (۳۰) او د هغه مشر زوی عبدون وو. د هغه نور زامن صور، قیس، بعل، نیر، ندب، (۳۱) جدور، اخیو، زکر، (۳۲) او مقلوت چې د سمعا پلار وو. د هغوی اولاد په یروشلم کښې د خپلې قبیلې د نورو کورنو سره نزدې اوسېدل.

د ساؤل بادشاه خاندان

(۳۳) نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل بادشاه پلار وو. د ساؤل څلور زامن وو: یونتن، ملکی شوع، ابینداب او اشبعل. (۳۴) یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار وو. (۳۵) د میکاه څلور زامن وو: فیتون، ملک، تاربع او احاز. (۳۶) احاز د یهوعد پلار وو، چې هغه د درېو زامنو پلار وو: علمت، عزمات او زمري. زمري د موزا پلار وو، (۳۷) موزا د بنعه پلار وو، بنعه د رفعه، رفعه د العاسه، العاسه د اصیل پلار وو. (۳۸) د اصیل شپږ زامن وو: عزریقام، بوکرو، اسمعیل، سعریاه، عبدياه او حنان. (۳۹) د اصیل د ورور عیشق درې زامن وو: اولام، یعوس او الیفلط. (۴۰) د اولام زامن تکره فوجیان او د غشو ویشتونکی وو. د هغه ټول زامن او نمسی یو نیم سل وو. دا ټول کسان د بنیامین اولاد وو.

د خلقو آزادېدل او واپس راتلل

۹ (۱) د ټولو بنی اسرائیلو نسب نامه لیکلې شوې وه او دا معلومات د بنی اسرائیلو د بادشاهانو د تاریخ په کتاب کښې لیکلې شوی دی. د یهوداه خلق د خپلې نافرمانۍ په وجه بابل ته ویستلې شوی وو. (۲) ورومبی کسان چې په خپلو

پخوانو بنارونو کښې جائیدادونو ته راواپس شول نو په هغې کښې امامان، لیویان، د مالک خدای د کور خدمت کوونکی او نور بنی اسرائیلیان ؤو. (۳) د یهوداه، بنیامین، افرائیم او منسی قبیلو خلق یروشلم ته د اوسېدو دپاره لارل. (۴) - (۶) د یهوداه د قبیلې لس کم اووه سوه خاندان داسې ؤو چې لارل او په یروشلم کښې اوسېدل. په دې کښې د یهوداه د قبیلې د فارص اولاد د قبیلې مشر عوتی وو، چې د عمیهود زوی او د عمری نمسے وو. د هغه په پلار نیکه کښې امری او بانی شامل ؤو. د یهوداه زوی سیله د قبیلې مشر عسایاه وو، چې هغه د خپل خاندان مشر وو. د یهوداه زوی زارح د قبیلې مشر یعی ایل وو. (۷) - (۸) د بنیامین قبیلې دا کسان لارل او په یروشلم کښې اوسېدل: د مسلام زوی سلو، چې مسلام د هوداویاه زوی وو، هوداویاه د هسینوآه زوی وو، او ورسره د یروحام زوی ابنیاه وو، ایله چې د عزی زوی او د میکری نمسے وو، د سفطیاه زوی مسلام، سفطیاه د رعواېل زوی وو او رعواېل د ابنیاه زوی وو. (۹) د دې قبیلې نهه سوه شپږ پنځوس خاندان لارل او هلته اوسېدل. د دې لیکلے شوو نومونو ټول سپری د کورنو مشران ؤو.

هغه امامان چې یروشلم ته د اوسېدو دپاره لارل

(۱۰) - (۱۲) په واپس راغلو امامانو کښې دا کسان ؤو: یدعیاه، یهویریب او یکین. د خلیاه زوی عزریاه چې د مالک خدای د کور مشر آفسر وو، چې د هغه په پلار نیکه کښې مسلام، صدوق، مرایوت او اخیطوب شامل ؤو. د یروحام زوی عداپاه، چې د هغه په پلار نیکه کښې فشحور او ملکپاه شامل

ؤو، او ورسره د عدی ایل زوی معسی، چې د هغه په پلار نیکه کبني یحزیراه، مسلام، مسلمیت او امیر شامل ؤو. (۱۳) کوم امامان چې د پلو مشران ؤو هغه ټول یو زر اووه سوه او شپېته ؤو. هغوی د خدای پاک د کور د خدمت د کار دپاره بنه تکره سپری ؤو.

هغه لیویان چې واپس راغلل او په یروشلم کبني اوسېدل

(۱۴) - (۱۶) دا لیویان یروشلم ته واپس راغلل: د حسب زوی سمعیاه، چې د هغه په پلار نیکه کبني د مراری د قبیلې عزریقام او حسبیه شامل ؤو، بقبقر، حرس، جلال او د میکا زوی متیاه، چې د هغه په پلار نیکه کبني زکری او آسف شامل ؤو، د سمعیاه زوی عبدیاه، چې د هغه په پلار نیکه کبني جلال او یدوتون شامل ؤو، برکیاه، چې د آسا زوی او القنه نمسه وو، چې هغه د نطوفاتی بنار په علاقه کبني اوسېدو.

د مالک خدای د کور څوکیدارانو راواپس کېدل او په یروشلم کبني اوسېدل

(۱۷) د مالک خدای د کور څوکیداران په یروشلم کبني اوسېدل: سلوم، عقوب، ظلمون او اخیمان. سلوم د هغوی مشر وو. (۱۸) د دې نه مخکبني د هغو پلو کسان د نمرخاته طرف د بادشاه د دروازې سره ولاړ ؤو. هغوی به د لیویانو د خېمو په دروازو باندې څوکیداری کوله. (۱۹) د قورې زوی

او د ابی آسف نمسے سلوم، سره د خپلو خلقو چې د قورح
 پله وه د مالک خُدای د حضور د خېمې د ننوتلو خُای
 حِفاظت زمه وار وُو، لکه څنگه چې مخکېني د هغوی پلار
 نيکه د مالک خُدای د اوسېدو د خُای د حِفاظت زمه وار وُو.
 ۲۰) د الی عزر زوی فینحاس، په یو وخت کېني د هغوی
 مشري کړې وه او مالک خُدای د هغه مل وو. ۲۱) د
 مسلمیه زوی زکریاه هم د مالک خُدای د حضور د خېمې د
 ننوتلو د خُای څوکیدار وو. ۲۲) ټول دوه سوه او دولس
 سپری د دروازو دپاره څوکیداران خوښ کړے شوی وُو. د
 هغوی نومونه د هغه کلو په مطابق لیکلے شوی وُو چې چرته
 هغوی اوسېدل. داؤد او سموئیل پېغمبر د هغوی پلار نيکه په
 دې اهم کار باندې مقرر کړی وُو. ۲۳) هغوی او د هغوی
 اولاد د مالک خُدای د خېمې د دروازو د حِفاظت زمه وار
 وُو. ۲۴) په هر طرف باندې یوه یوه دروازه وه، شمالي،
 جنوبي، نمرخاته او نمرپرېواته ته او د هرې یوې دروازې یو
 یو مشر څوکیدار وو. ۲۵) د هغوی هغه خپلوان کوم چې په
 کلو کېني اوسېدل نو هغوی به وخت په وخت راتلل او د
 هغوی سره به یې اووه ورځې خدمت کولو. ۲۶) هغه څلور
 مشران څوکیداران لیویان وُو چې هغوی له پوره زمه واری
 ورکړے شوې وه. هغوی د مالک خُدای د کور د کوټو او د
 هغه قیمتي سامان هم خیال ساتلو چې کوم هلته کېنودے
 شو. ۲۷) هغوی د مالک خُدای کور سره نزدې دېره وُو،
 ځکه چې د هغوی کار د دې حِفاظت او په هر سحر کېني د
 دروازو کولاول وُو.

۲۸ خه لیویان د عبادت د سامان زمه وار ؤو. چي کله به دا
 وړلے يا واپس راوړلے شو نو هغوى به دا شمېرلو. ۲۹ نور
 د مقدس خائ د سامان، د اوړو، د ميو، د زيتونو تېلو،
 خوشبويي او مصالحو زمه وار ؤو. ۳۰ خو د مصالحو د
 گډولو زمه واري د امامانو وه. ۳۱ د قورح د قبيلې د ليوي
 قبيلې د سلوم مشر زوى چې نوم يې متتياه وو، هغه د هغه
 روتې پخولو زمه وار وو چې په نذرانو کبني استعمالېدله. ۳۲
 د قهات د قبيلې خه کسان د هر سبت په ورغ د مالک خدائ
 کور دپاره د مقدسې روتې تيارولو زمه وار ؤو. ۳۳ د ليويانو
 خه خاندان د مالک خدائ د کور د سندرو زمه واري وې. د
 دې کورنو مشران د مالک خدائ د کور په يو څو کوټو کبني
 اوسېدل او د نورو کارونو کولو نه آزاد ؤو، ځکه چې هغوى
 به شپه او ورغ کار کولو. ۳۴ دا ټول کسان د هغوى د پلار
 نيکه د نسب نامې په مطابق د ليويانو د خاندان مشران ؤو.
 هغوى د يروشلم د اوسېدونکو خلقو مشران ؤو.

د ساؤل بادشاه پلار نيکه او اولاد

۳۵ يعى ايل د جبعون بنار جوړ کړو او هلته دېره شو. د هغه
 د بنځې نوم معکه وو. ۳۶ د هغه مشر زوى عبدون وو او د
 هغه نور زامن دا ؤو: صور، قيس، بعل، نير، ندب، ۳۷
 جدور، اخيو، زكرياه او مقلوت ۳۸ چې د سيمعام پلار وو. د
 هغوى اولاد د خپلې قبيلې د نورو کورنو سره نزدې په يروشلم
 کبني اوسېدل. ۳۹ نير د قيس پلار وو او قيس د ساؤل پلار

وو. د ساؤل څلور زامن ؤو: یونتن، مُلکی شوَع، ابینداب او اشبعل. (۴۰) یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار وو. (۴۱) د میکاه څلور زامن ؤو: فیتون، مُلک، تاریخ او احاز. (۴۲) احاز د یعراه پلار وو، چې هغه د درېو زامنو پلار وو: علمت، عزماوت او زمري. زمري د موزا پلار وو، (۴۳) موزا د بنعه پلار وو، بنعه د رفایاه، رفایاه د العاسه او العاسه د اصیل پلار وو. (۴۴) د اصیل شپږ زامن ؤو: عزریقام، بوکرو، اسمعیل، سعریاه، عبدیاه او حنان.

د ساؤل مرگ

۱۰ (۱) فلسطیانو د بنی اسرائیلو خلاف د جلبوعه په غر باندې یو جنگ وکړو. هلته ډېر بنی اسرائیلیان ووژلې شول او د هغوی نور پاتې کسان سره د ساؤل بادشاه او د هغه د زامنو وتبستېدل. (۲) خو فلسطیان ساؤل او د هغه زامنو ته ورنزدې شول او د ساؤل درې زامن یونتن، ابینداب او مُلکی شوَع یې ووژل. (۳) د ساؤل نه گېرچاپېره سخت جنگ وو او هغه په کبني د دشمن په غشو باندې ولگېدو او سخت زخمی شو. (۴) نو هغه زلمی ته یې ووئیل چې کوم د هغه وسله وړله، ”خپله توره راویاسه او ما پرې ووهه، گنې هغه ناسننه کسان به راشی او زما بې عزتی به کوی.“ خو زلمی پرېدو او داسې یې نه کول، نو ساؤل خپله توره واخسته او په هغې باندې یې ځان وروغورزولو. (۵) کله چې هغه زلمی ولیدل چې ساؤل مړ شو، نو هغه هم خپل ځان په خپله توره وروغورزولو او مړ شو. (۶) نو ساؤل او د هغه درې واړه

زامن په يو حائى مړه شول او د هغه د اولاد هچا هم بادشاهى ونه كړه. (۷) چې د يزريعل په وادى كښې چې كوم بنى اسرائيليان ؤو نو چې هغوى خبر شول چې لښكر تبستېدلې دى او ساؤل او د هغه زامن مړه شوى دى، نو هغوى خپل ښارونه پرېښودل او منډه يې كړه. او بيا فلسطين راغلل او ښارونه يې قبضه كړل. (۸) په وريسي ورغ، فلسطين د مړو لوټ كولو له لارل او هغوى د ساؤل او د هغه د زامنو لاشونه وموندل چې د جلبوعه په غره باندې پراته ؤو. (۹) هغوى د ساؤل سر پرې كړو، د هغه نه يې زغره كولاو كړه او د هغوى سره يې ټولو فلسطينانو ته پېغام وپړونكى ولېږل چې خپلو معبودانو او خپلو خلقو ته دا زېرې واوروى. (۱۰) هغوى د هغه وسله په خپله يوه عبادتخانه كښې كېښوده او د هغه سر يې د خپل خدائى دجون په عبادتخانه كښې راخوړند كړو. (۱۱) كله چې د يبيس خلقو په جلعاد كښې دا واورېدل چې فلسطينانو د ساؤل سره څه كړى ؤو، (۱۲) نو د هغوى ټول تكړه سړى لارل او د ساؤل او د هغه د زامنو لاشونه يې واخستل او يبيس ته يې يوړل. هلته هغوى دا د څېړى د ونې لاندې ښخ كړل او اووه ورځې يې روژه ونيوله. (۱۳) ساؤل ځكه مړ شو چې د مالک خدائى سره يې خيانت وكړو او د مالک خدائى د حكمونو نافرمانى يې وكړه. هغه د كويگرې ښځې په ذريعه د مړو د روحونو سره مشورې هم كولي. (۱۴) په كار خو دا ؤو چې د مالک خدائى نه يې مشوره اخستې وى. نو مالک خدائى هغه ووژلو او د بادشاهى اختيار يې د يسي زوى داؤد له وركړو.

د حضرت داؤد بادشاه جو پدل

۱۱ ﴿۱﴾ بيا ٽول بنی اسرائیلیان په حبرون کښې داؤد له لاپل او ورته پي ووئيل، ”مونږ ستا خپله وينه يو. ﴿۲﴾ په تېره زمانه کښې، کله چې لا ساؤل زمونږ بادشاه وو، نو ته هغه څوک وې چې په جنگ کښې دې د بنی اسرائیلو مشري کوله او مالک خدای ستا خدای پاک تا سره دا لوظ وکړو چې ته به د هغه د خلقو بنی اسرائیلو حکمران پي.“ ﴿۳﴾ نو د بنی اسرائیلو ټول مشران په حبرون کښې داؤد له راغلل. هغه د مالک خدای په مخکښې د هغوی سره يو لوظ وکړو. هغوی د مقررولو دپاره په هغه باندې تېل واچول او هغه د بنی اسرائیلو بادشاه شو، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای د سموئیل په ذریعه وعده کړې وه.

د حضرت داؤد يروشلم فتح کول

﴿۴﴾ داؤد بادشاه او ټول بنی اسرائیلیان لاپل او د يروشلم په ښار پي حمله وکړه. په هغه وخت کښې يروشلم د ييوس په نوم يادېدو او د هغه ملک اصلی اوسېدونکی يعنې ييوسيان تر هغه وخته پورې هلته اوسېدل. ﴿۵﴾ ييوسيانو داؤد ته ووئيل، ”ته به هيڅکله ښار ته ورننه نه وځي.“ خو داؤد د هغوی د صيون قلعه ونيوله او دا ځای د داؤد په ښار مشهور شو. ﴿۶﴾ داؤد وفرمائيل، ”کوم يو سرې چې اول په ييوسيانو حمله وکړي نو هغه به د لښکر مشر وي.“ يوآب چې د هغه مور ضرويا وه، هغه اول حمله وکړه او هغه د لښکر مشر شو. ﴿۷﴾ داؤد په قلعه کښې د اوسېدو دپاره لاپرو نو په دې

وجه دا د داؤد بنار بللے شی. (۸) هغه بنار جوړ کړو، د هغه خائ نه یې شروع وکړه چرته چې بره ختلی پتی و او د گېرچاپېره علاقې پورې یې خور کړو او یوآب باقی بنار بیا جوړ کړو. (۹) داؤد نور هم تکره کېدو، ځکه چې ربُ الافواج د هغه مل وو.

د حضرت داؤد تکره فوجیان

(۱۰) د داؤد د تکره فوجیانو مشران دا دی. ټولو بنی اسرائیلو په شریکه دا فېصله وکړه چې داؤد خپل بادشاه جوړ کړی لکه څنگه چې مالک خدای وعده کړې وه. (۱۱) وپرومبے د حکمون د قبیلې یسویعام وو چې د هغه ”دربو آفسرانو“ مشر وو. هغه د خپلې نهزې سره د درې سوو سپرو خلاف جنگ وکړو او هغه ټول یې په یو جنگ کېنې ووژل. (۱۲) ورپسې د هغه دربو مشهورو کسانو نه د دودو زوی الی عزر، چې د اخوحي د قبیلې وو. (۱۳) هغه د داؤد په ملگرتیا کېنې د فسدمیم په جنگ کېنې د فلسطیانو خلاف وجنگېدو. کله چې بنی اسرائیلو د فلسطیانو نه تېستېدل شروع کړل نو هغه د اوریشو په یو پتی کېنې وو، (۱۴) خو بیا هغه او د هغه سپری د پتی په مینخ کېنې کلک ودرېدل او فلسطیانو له یې شکست ورکړو. مالک خدای هغه له یوه لویه فتح ورکړه. (۱۵) یوه ورځ د مشرانو فوجیانو د دېرشو نه درې کسان یو گټ له لارل چرته چې داؤد د عدولام غار سره نزدې ایسار وو، چې په دې دوران کېنې د فلسطیانو یوې فوجی قبیلې د رفائیم په وادی کېنې خپمې لگولې وې. (۱۶) په هغه وخت کېنې داؤد په یوه پخه مورچه کېنې وو او د فلسطیانو یوې قبیلې بیت لحم

قبضه ڪرڻ وڃي. (۱۷) د داؤد اوبو ته سخت زپڙه وڃي او وڃي
 فرمائيل، ”ڪاش چي ڇوڪ ما له د بيت لحم دروازي سره
 نزدي ڪوهي نه لڙي اوبه راوڙي.“ (۱۸) نو هغه دريو مشهورو
 فوجيانو د فلسطينو په فوجي صفونو ڪښي لار جوږه ڪړه، د
 ڪوهي نه يي لڙي اوبه راوويستلي او داؤد له يي راوڙي. خو
 هغه دا ونه څښلې او د څښلو په ځاي يي مالڪ خدائ ته د
 نذراني په توگه توي ڪړي (۱۹) او وڃي فرمائيل، ”دا زه هيڅڪله
 نه شم څښلې. دا به د دې سږو د ويني څښلو په شان وي
 چا چي خپل ژوند په خطره ڪښي واچولو.“ نو هغه د دې
 څښلو نه انڪار وکړو. دا د هغه دريو تکره فوجيانو د بهادري
 کارنامي وڃي. (۲۰) د يواب ورور ابيشي د هغه دريو مشهورو
 ڪسانو مشر وو. هغه د خپلي نږي سره د دري سوو سږو
 خلاف جنگ وکړو او هغوي يي ووژل او د هغه دريو په شان
 مشهور شو. (۲۱) هغه د هغه دريو نه زيات مشهور وو او د
 هغوي مشر شو، خو هغه په هغه دريو ڪښي شامل نه وو. (۲۲)
 د قبضيل د يهودي زوي بنايا ه يو تکره فوجي وو، هغه ډبري
 د بهادري کارنامي وکړي، چي په دې ڪښي د دوو تکره
 موآبيانو جنگيالو وژل هم شامل وو. يو بل ځل چي واوره
 وربده نو هغه لاندې يوې ڪنډې ته لاړو او يو زمره يي
 ووژلو. (۲۳) هغه يو مصره هم ووژلو، يو لوي سږه چي
 تقريباً دوه نيم گزه لوږ وو، د هغه نږه د ڪوتي د تير هومره
 لويه وه. بنايا ه په هغه باندې د امسا سره حمله وکړه، د
 مصري د لاس نه يي نږه واخستله او په هغې باندې يي
 ووژلو. (۲۴) دا د بنايا ه د بهادري کارنامي وڃي چي هغه د هغه
 دريو په شان مشهور وو. (۲۵) هغه د هغه ډبرو نه زيات
 مشهور وو، خو په هغه دريو ڪښي شامل نه وو. داؤد هغه د

خپلو ذاتی محافظانو مشر جوړ کړو. (۲۶) - (۴۷) دا هغه نور بهادر فوجیان دی: د یوآب ورور عساهیل، د بیت لحم د دودو زوی الحنان، د حرود سموت، د فلون خلص، د تقوع د عقیس زوی عیرا، د عنوت ابیعزر، د حوساتی سبکی، د اخوخی عیلي، د نطوفاتی مهري، د نطوفاتی د بعنه زوی حلد، په بنیامین کبني د جبعه د ریبی زوی اتي، د فرعاتون بنایاه، د جعس سره نزدې وادیانو نه حوری، د عرباه ابی اهل، د بحروم عزموت، د سلبون الیخبه، د جزون هشیم، د حرار نه د شجی زوی یونتن، د حرار نه د ساکار زوی اخی آم، د اور زوی الفال، د مکیره زوی حفر، د فلون اخیاه، د کرمل حصرو، د ازبی زوی نعری، د ناتن ورور یوایل، د هاجری زوی مبحار، د عمون صلِق، د بیروت د یوآب زغره وپرونکے نحری، د یتیر نه عیرا او جریب، حتی اوریاہ، د اخلی زوی زاباد، د سیزا زوی عدینه چې د روبین قبیلې یو مشر کس وو، چې د دېرشو فوجیانو یوه خپله پله پي لرله، د معکه زوی حنان، د متن یوسفط، د عستارات عُزیاہ، د عروعیر د خوتام زامن، سما او یعی ایل، د تیص نه د سمری زامن، یدیعیل او یوخا، د محاوہ نه الی ایل، د النعم زامن، یریبی او یوساویاه، د موآب نه یتمه، الی ایل، عوبید او د ضویاه نه یعیسی اهل.

د بنیامین د قبیلې نه د حضرت داؤد وپرومبني

ملگری

۱۲ دا هغه سپری دی چې په صِقلاج کبني د داؤد سره په هغه وخت ملگری شول چې هغه د قیس زوی ساؤل نه

پتېدو. هغوی د هغه جنگیالو نه وُو چا چې د داؤد په حق کښې جنگ وکړو. (۲) دا ټول تکړه لینده چلوونکی وُو، هغوی په ښی او گس لاس دواړو باندې غشی او د لیندې کانی ویشتلې شول. هغوی د بنیامین د قبیلې نه د ساؤل خپلوان وُو. (۳) - (۷) هغوی د جبعه ښار نه د سماعه د زامنو د لوی مشر اخیعزر او دویم مشر یوآس د مشرې لاندې وُو. هغه فوجیان دا وُو: یزئیل او فِط چې د عزماوت زامن وُو، براکه او د عنوت نه یاھو، د جبعون اسماعیه چې مشهور فوجی او د هغه دېرشو نه یو مشر وو، یرمیا، یحزی ایل، یوحانان او د جدیره یوزبد، العوزی، یریموت، بعلیاه، سمریاه، سفطیاه خروفي، القنه، یسیاه، عزراېل، یوعزر او د قورح د قبیلې یسویعام، د جدور د یروحام زامن، یوعیله او زبدیاه.

د جاد قبیلې نه د داؤد ملگری

(۸) کله چې داؤد د صحرا په قلعه کښې وو نو د جاد د قبیلې نه ځینې تکړه او تجربه کار فوجیان د هغه سره ملگری شولو. هغوی په ډالونو او نېزو کښې ماهران وُو، د زمر په شان تکړه او په غرونو کښې د هوسی په شان تېزې منډې یې وهلې. (۹) - (۱۳) د هغوی عهدې په دې ترتیب باندې وې: د ټولو مشر ایصر، ورپسې عبدیاه، ایاب، مسمنه، یرمیا، عتی، الی ایل، یوحانان، الزباد، یرمیا او مکبنی. (۱۴) د جاد قبیلې جنگیالی فوجی مشران وُو. د هغوی د ټولو نه کمزورو جنگیالو د سلو فوجیانو سره جنگ کولې شو او تکړه جنگیالو د زرو خلاف جنگ کولې شو. (۱۵) د یو کال په ورومبې میاشت کښې، په

هغه وخت کبني چي د اردن په سيند کبني اوبه د غارو نه اوږدېدلې، نو هغوي د سيند نه پورې وتل، هغه خلق يې خواره واره کړل کوم چي د سيند نمرخاته او نمرپرېواته دواړو طرفونو ته په وادي کبني اوسېدل.

د بنيامين او د يهوداه د قبيلې ملگري

١٦٤ يو ځل د بنيامين او يهوداه د قبيلو د سپرو يوه ډله هغه قلعي ته لاړه چرته چي داؤد وو. ١٧٧ داؤد ملاوېدو له ورغلو او ورته يې وفرمائيل، ”که تاسو د دوستانو په شان دلته زما مدد له راغلي يئ، نو په خبر راغلي. زمونږ سره ملگري شئ. خو که ستاسو اراده دا وي چي دوکه مې کړئ او دشمن ته مې حواله کړئ، اگر چي ما تاسو له د تکليف رسولو کوشش هم نه دئ کړئ، نو زمونږ د پلار نيکه خدائ پاک به د دې نه خبر شي او تاسو له به سزا درکړي.“ ١٨٨ د خدائ پاک روح د هغوي په يو کس عماسي باندې راغلو، چي هغه وروستو د هغه دېرشو مشر شو او هغه چغه ووهله، ”د يسي زوي داؤده، مونږ ستا يو. کاميابي دې ستا او د هغوي وي چي څوک ستا مدد کوي. ځکه چي خدائ پاک ستا مل دئ.“ داؤد هغوي ته په خبر راغلي ووئيلو او په خپل لښکر يې آفسران جوړ کړل.

د منسي ملگري

١٩٩ د منسي قبيلې څه فوجيان واوږېدل او د داؤد په طرف شول، دا په هغه وخت کبني چي کله هغه د فلسطينو سره د ساؤل بادشاه خلاف جنگ له روان وو. په آخر کبني هغوي د فلسطينو مدد نه شو کولې، ځکه چي د هغوي بادشاهان د

دې نه یرېدل چې داؤد به د هغوی نه خپل پخوانی نېک ساؤل ته واوړی، نو هغه یې واپس صِقلاج ته ولېرلو. (۲۰) دا د منسی هغه فوجیان دی چې کله داؤد واپس صِقلاج له راتلو نو هغوی د هغه په طرف شول: عدنه، یوزید، یدیعیل، میکائیل، یوزید، الیهو او ضلتی. په منسی کبني د هغوی هر یو د زرو زرو سپرو فوجی قبیلې وې. (۲۱) هغوی د هغه ډلو خلاف د داؤد ملگرتیا وکړه چې څوک ډاکوان وُو، ځکه چې هغوی ټول تکره جنگیالی وُو او د هغه د لښکر مشران وُو. (۲۲) تقریباً هره ورځ به نوی سپری د داؤد سره شاملېدل، تر دې پورې چې د هغه لښکر د خدای پاک د لښکر په شان لوی شو.

د حضرت داؤد د لښکرو شمېر

(۲۳) - (۲۷) کله چې داؤد په حبرون کبني وو، نو ډېر تکره فوجیان د هغه په لښکر کبني ملگری شول د دې دپاره چې د ساؤل په ځای یې بادشاه جوړ کړی، لکه څنگه چې مالک خدای وعده کړې وه. د هغوی شمېر داسې وو: یهوداه: شپږ زره او اته سوه ښه وسله بند سپری، چې ډالونه او نېزې ورسره وې، شمعون: اووه زره او سل ښه تکره سپری، لیوی: څلور زره او شپږ سوه سپری، د هارون اولاد، د یهویدع ډله: درې زره او اووه سوه سپری، په دې کبني یو بهادر جنگیالی زلمی صدوق هم شامل وو، سره د هغه د دوویشتو خپلوانو چې ټول آفسران وُو، بنیامین چې د ساؤل خپله قبيله وه: درې زره سپری (د بنیامین زیات خلق د ساؤل وفادار پاتې شوی وُو)، افرائیم: شل زره او اته سوه تکره سپری چې په خپلو ډلو

کبني مشهور ؤو، نمر پرپواته طرف ته منسي: اتلس زره
 سري چي د داؤد د بادشاه جوړولو دپاره خوښ کړي شول،
 يساکار: دوه سوه سري، سره د هغه سړو چي د هغوي د
 مشري لاندې ؤو (دا مشران په حالاتو او واقعاتو باندې
 پوهېدل او هغوي ته پته وه چي بني اسرائيلو له خه کول په
 کار دي)، زبولون: پنځوس زره وفادار او داسې اعتباري
 سري چي د جنگ دپاره تيار ؤو، چي د هر قسم وسلې په
 استعمالېدو باندې پوهېدل، نفتالي: يو زر مشران، سره د اوو
 دېرشو زرو سړو چي په دالونو او نېزو باندې وسله بند ؤو،
 دان: اته ويشت زره او شپږ سوه تکړه سري، آشر: څلوېښت
 زره سري چي د جنگ دپاره تيار ؤو، د اردن سيند نمرخاته
 طرف ته قبيلې، روبين، جاد او نمرخاته طرف ته منسي: يو
 سل او شل زره سري چي د هر قسم وسلې په استعمالېدو
 باندې پوهېدل. (۲۸) دا ټول فوجيان چي د جنگ دپاره تيار
 ؤو، حبرون ته لاړل. د هغوي اراده دا وه چي داؤد په ټولو بني
 اسرائيلو بادشاه جوړ کړي. نو د ټولو بني اسرائيلو په دې
 خبره باندې اتفاق وو. (۲۹) هغوي هلته د داؤد سره درې
 ورځې تېرې کړې، د هغه مېلمستيا نه يې خوړل څښل کول
 چي د هغوي خپلوانو ورله تيار کړي وو. (۳۰) د شمالي قبيلو
 د يساکار، زبولون او نفتالي پورې خلق د خرونو، اوبسانو،
 قچرو او غويو سره راتلل چي په خوراک، اوږو، اينځرو،
 کشمشو، ميو او د زيتونو تېلو باندې بار ؤو. هغوي څاروي
 او گډې هم راوستل چي حلالې يې کړي او وې خوري. دا هر
 خه د هغه خوشحالي اظهار وو چي په ټول ملک کبني
 محسوسېدله.

د لوظ صندوق د قریتِ یعریم نه وړل کېدل

۱۳

۱) داؤد بادشاه د هغه ټولو آفسرانو سره مشوره

و کړه چې زرو سپرو د ډلو او د سلو سپرو د ډلو مشران وؤ.

۲) بیا هغه ټولو بنی اسرائیلو ته اعلان وکړو چې، ”که تاسو

ته منظوره وی او که دا د مالک خدای زموږ د خدای پاک

رضا وی، نو راځئ چې زموږ باقی خلقو له او د هغوی په

ښارونو کېښی امامانو او لیویانو له پېغام وړونکی ولېږو او

هغوی ته ووايو چې دلته موږ سره راغونډ شئ. ۳) نو بیا به

موږ لار شو او د خدای پاک د لوظ صندوق به راوړو، چې د

ساؤل بادشاه په وخت کېښی ورته توجونه وه شوې. ۴)

ټول خلق دې ته راضي شول، ځکه چې خلقو ته پته ولگېده

چې دا خبره صحیح ده. ۵) نو داؤد د ټول ملک نه بنی

اسرائیلیان راغونډ کړل، په جنوب کېښی د مصر د سرحد نه

واخله په شمال کېښی د حمات درې پورې، د دې دپاره چې د

لوظ صندوق د قریتِ یعریم نه یروشلم ته راوړی. ۶) داؤد او

نور ټول بنی اسرائیلیان د بعله یعنی قریتِ یعریم ښار ته لاړل

چې د یهوداه په علاقه کېښی دے، د دې دپاره چې د خدای

پاک د لوظ صندوق راوړی، هغه صندوق چې د مالک خدای

په نوم یادېږی چې هغه د وزرو والا مخلوق په مینځ کېښی په

تخت باندې دے. ۷) د ابینداب د کور نه هغوی د لوظ

صندوق راوویستلو او په یوه نوې گاډۍ باندې یې کېښودو.

۸) عزه او اخیو د گاډۍ لارښودنه کوله، په دې دوران کېښی

داؤد او ټول خلق د خپل ټول طاقت سره د خدای پاک د

درناوی دپاره گډېدل. سندرې یې وئیلې او ریاښونه، تمبلونه،

چمتې او بیگلې یې غږولې. ۹) کله چې هغوی د کیدون

درمند ته راغلل، نو غویانو تیندک و خوړو، عَزَه خپل لاس وراوږد کړو او د لوظ صندوق یې رایسار کړو. (۱۰) نو مالک خُدای سمدستی عَزَه ته غصه شو او صندوق له د لاس د وړلو په وجه یې ووژلو. هغه هلته د خُدای پاک په حضور کښې مړ شو، (۱۱) داؤد په قهر و و خکه چې مالک خُدای عَزَه له په غصه کښې سزا ورکړې وه. نو هغه خُای تر اوسه پورې فارص عَزَه بللې شی. (۱۲) بیا داؤد د خُدای پاک نه ویرېدو او وې فرمائیل، ”زه اوس د لوظ صندوق څنگه د ځان سره یوسم؟“ (۱۳) نو داؤد دا د ځان سره په یروشلم کښې د داؤد ښار ته یو نه وړو. د هغې په خُای دا یې د یو سپری په کور کښې پرېښودو چې نوم یې عوبید ادوم وو، چې د جات ښار نه وو. (۱۴) دا هلته درې میاشتي پاتې شو او مالک خُدای د عوبید ادوم خاندان او هغه هر څه له برکت ورکړو چې د هغه ؤو.

په یروشلم کښې د حضرت داؤد کارنامې

۱۴ (۱) د صور بادشاه حیرام داؤد له پېغام وړونکی ولېږل، هغه ورله د دیار د لرگو سره د کاپو، گلکارانو او ترکانانو بندوبست وکړو چې یو محل جوړ کړی. (۲) نو داؤد ته پته ولگېده چې مالک خُدای هغه د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ کړی دے او د خپلو خلقو په خاطر یې د هغه بادشاهی له برکت ورکړی دے. (۳) هلته په یروشلم کښې داؤد نورې ښځې واده کړې او نور زامن او لوڼه یې پیدا شوې. (۴) د هغه دا بچی په یروشلم کښې پیدا شوی ؤو:

سموع، سوياب، ناتن، سليمان، (٥) اِبحار، اليسوع، الفاظ،
(٦) نجه، نفج، يفيغ، (٧) اليسمع، بعليدع او اليفظ.

په فلسطينانو باندې فتح

(٨) كله چې فلسطين خبر شول چې هغه د بنی اسرائیل په ټول مُلك باندې بادشاه جوړ شوې دے، نو د هغوی ټول لښكر د هغه د نيولو دپاره لاړو. او داؤد د هغوی سره جنگ له روان شو. (٩) فلسطين د رفائيم وادې ته رسېدلی ؤو او لوټ مار يې شروع كړو. (١٠) داؤد د خدائ پاک نه تپوس وكړو، ”ما له په فلسطينانو باندې حمله كول په كار دی څه؟ ته به ما له فتح راکړې؟“ مالک خدائ جواب وركړو، ”آو، حمله پرې وكړه. زه به تا له فتح دركړم.“ (١١) نو داؤد په بل پراضيم كښې په هغوی باندې حمله وكړه او شكست يې وركړو. هغه وفرمائيل، ”خدائ پاک زه د سپلاب په شان استعمال كړې يم چې د دشمن لښكر په مخه يوسم.“ نو په دې وجه د هغه خائ نوم بل پراضيم دے. (١٢) كله چې فلسطين تبستېدل، نو هغوی خپل بتان د ځان نه وروستو پرېښودل او داؤد حُكم وكړو چې دا دې وسوزولې شي. (١٣) خو لږ وخت پس فلسطين وادې ته راواپس شول او لوټ مار يې شروع كړو. (١٤) داؤد يو ځل بيا د خدائ پاک سره مشوره وكړه او خدائ پاک جواب وركړو، ”په هغوی باندې د دې خائ نه حمله مه كوه، خو ورله راتاو شه او د بل طرف نه ورباندې د حملې كولو تيارې وكړه، چرته چې د توت ونې دی. (١٥) كله چې د ونو په سرونو د تگ آواز واوړې، نو بيا حمله وكړه، زه به ستاسو نه مخكښې د دې دپاره روان يم

چې د فلسطينانو لښکر له شکست ورکړم.“ (۱۶) نو داؤد هم هغه شان وکړل چې څنگه خدای پاک حکم ورکړی وو او هغه د جبعون نه تر جزر پورې په فلسطينانو پسې وو. (۱۷) د داؤد شهرت په هر ځای کېږي خور شو او مالک خدای ټول قومونه د هغه نه یروړل.

د لوظ صندوق د وړلو تیارې کول

۱۵ (۱) داؤد د ځان دپاره د داؤد په ښار کېږي کورونه جوړ کړل. هغه د خدای پاک د لوظ صندوق دپاره هم یو ځای تیار کړو او د دې دپاره یې یوه خېمه ودروله. (۲) بیا هغه وفرمائیل، ”صرف لیویان به د لوظ صندوق وړی، ځکه چې هغوی هغه څوک دی چې مالک خدای د دې د وړلو دپاره خوښ کړی دی او چې د همپشه دپاره د هغه خدمت کوی.“ (۳) نو داؤد ټول بنی اسرائیلیان د دې دپاره راغونډ کړل چې د لوظ صندوق هغه ځای ته راوړی چې کوم یې ورله تیار کړی وو. (۴) نو بیا هغه د هارون اولاد او لیویانو راوغوښتلو. (۵) د قُهاټ د قبیلې اوری اېل خوښ کړی شو، چې د خپلې قبیلې د یو سل او شلو کسانو مشر وو، (۶) د مراری قبیلې نه عسایاه، چې د خپلې قبیلې د دوو سوو او شلو کسانو مشر وو، (۷) د جیرسون قبیلې نه یوایل، چې د خپلې قبیلې د یو سل او دېرشو کسانو مشر وو، (۸) د ایصفن قبیلې نه سمعیاه، چې د دوو سوو کسانو مشر وو، (۹) د حبرون قبیلې نه الی ایل، چې د اتیاو کسانو مشر وو، (۱۰) د عزی اېل قبیلې نه عمی نداب، چې د خپلې قبیلې د یو سل او دولسو کسانو مشر وو. (۱۱) داؤد صندوق او ابیاتار

اِمامان او دا شپږ ليويان پي راوغوښتل: اوري اېل، عساياه،
 يوايل، سمعياه، اِلي ايل او عمي نداب. (١٢) هغه ورته وفرمائيل،
 ”تاسو د ليويانو قبيلې مشران يئ. خپل ځانونه او خپل ليويان
 پاک کړئ، نو چې تاسو د مالک خدائ د بنی اسرائیلو د
 خدائ پاک د لوظ صندوق هغه ځائ ته راوړئ چې ما ورله
 تيار کړې دے. (١٣) په وړومبي ځل تاسو دا رانه وړو، نو
 ځکه مالک خدائ زمونږ خدائ پاک مونږ له سزا راکړې ده
 چې مونږ د هغه نه دا تپوس نه دے کړې چې څنگه پي
 یوسو.“ (١٤) بيا امامانو او ليويانو د دې دپاره خپل ځانونه
 پاک کړل چې د مالک خدائ د بنی اسرائیلو د خدائ پاک د
 لوظ صندوق يروشلم ته یوسی. (١٥) ليويانو دا د بازوگانو په
 ذريعه په خپلو ولو باندې يوړو، لکه څنگه چې موسی د مالک
 خدائ د حکم په مطابق حکم کړې وو. (١٦) داؤد د ليويانو
 مشرانو له حکم ورکړو چې څه ليويانو ته پي سندرې وئيل، او
 په بينجو، رباب او په چمتو باندې خوندوره موسیقي غږول
 حواله کړی. (١٧) - (٢١) د سندرغاړو د پلو نه هغوی دا سړی
 خوبښ کړل چې د زېږو چمتې وغږوی: د يوايل زوی هيمان،
 د هغه خپلوان، د برکياه زوی آسف او د مراری قبيلې د
 قوساياه زوی ايتان. د هغوی د مدد او غږولو دپاره پي دا
 ليويان خوبښ کړل چې د دروند آواز والا بينجو وغږوی:
 زکرياه، عزی ايل، سميراموت، يحي ايل، عنی، اِلياب، معساياه
 او بناياه. د سپک آواز والا بينجو غږولو دپاره هغوی دا
 ليويان خوبښ کړل: متتياه، الفلهو، مقنياه، عززياه او د
 عبادتخاني څوکيداران، عوبيد ادوم او يعی ايل. (٢٢) په
 موسیقي کښې د مهارت په وجه کنعنايه د دې دپاره خوبښ
 کړې شوې وو چې د ليوی موسيقارانو مشر شی. (٢٣) - (٢٤)

برکياھ او القنه سره د عوبيد ادوم او يحياء، د لوظ صندوق
 څو کيداران خوبښ کړې شوی ؤو. دا امامان د تلو په وخت
 د لوظ صندوق په مخکښې د بيگلو غبرولو دپاره خوبښ کړې
 شوی ؤو: شبنياھ، يوسف، ننتی ایل، عماسی، زکریاء، بناياھ
 او الی عزر.

د لوظ صندوق يروشلم ته وړلې کېدل

٢٥ نو داؤد بادشاه، د بنی اسرائیلو مشران او فوجی مشران
 د عوبيد ادوم کور ته لاړل چې د مالک خدای د لوظ صندوق
 راوچت کړی. او هغوی یو لوی جشن جوړ کړې وو. ٢٦
 هغوی اووه غویې او اووه گډان حلال کړل، چې دا خبره
 یقینې شی چې مالک خدای به د هغه لیویانو سره مدد کوی
 چا چې د لوظ صندوق وړلو. ٢٧ داؤد د مهینې لټې نه جوړه
 شوې چوغه اغوستې وه او موسیقارانو، د هغوی مشر
 کنعنايه او هغه لیویانو هم د مهینې لټې چوغې اغوستې وې
 چا چې صندوق وړلو. داؤد د لټې پېش بند هم اغوستې وو.
 ٢٨ نو داسې ټول بنی اسرائیلیان د لوظ صندوق سره
 يروشلم ته روان ؤو. او د خوشحالی نه یې چغې وهلې، د
 بیگلو، ښکرو، چمتو او بینجو د موسیقۍ آوازونه ؤو. ٢٩ کله
 چې د لوظ صندوق ښار ته راوړلې شو، نو په دې وخت
 کښې د ساؤل لور او د داؤد ښځې میکل د کړکۍ نه بهر وکتل
 او وې لیدل چې داؤد بادشاه د خوشحالی نه ټوپونه وهل، نو
 هغې ورته په زړه کښې سپک وکتل.

١٦ هغوی د لوظ صندوق هغه خېمې ته یوړو چې

داؤد ورله تياره كړې وه او هغه يې په خپمه كښې دننه كېښودو. بيا هغوى خُداى پاك ته سوزېدونكې نذرانې او د سلامتې نذرانې پېش كړې. ﴿٢﴾ كله چې داؤد سوزېدونكې نذرانې او د سلامتې نذرانې پېش كول بس كړل، نو هغه د مالِك خُداى په نوم باندې خلكو له برکت وركړو. ﴿٣﴾ بيا هغه په ټول بنى اسرائيل كښې هر سړى او ښځې له يوه روټې، د غوښې يوه برخه او خه كشمش وركړل. ﴿٤﴾ داؤد خه ليويان مقرر كړل چې د لوظ صندوق مخامخ د مالِك خُداى د بنى اسرائيلو د خُداى پاك خدمت وكړي او د هغه ثناء صفت وكړي. ﴿٥﴾ آسف د هغوى مشر وو او دا سړى د هغه مددگاران مقرر شو: زكرياه، يعى ايل، سميراموت، يحيى ايل، متتياه، الياب، بناياه، عوبيد ادوم او يعى ايل. هغوى به بينجو غږولې. آسف چمتې غږولې، ﴿٦﴾ او دې دوو امامانو بناياه او يحزى ايل به د لوظ صندوق په وړاندې هره ورځ بيگلې غږولې. ﴿٧﴾ هم په هغه ورځ داؤد آسف او د هغه ليويانو له د مالِك خُداى د ثناء صفت كولو نمه وارى وركړه.

د حضرت داؤد حمدو ثناء

﴿٨﴾ د مالِك خُداى شكر په ادا كړئ، د هغه د لويى اعلان وكړئ، قومونو ته ووايئ چې هغه خه كړى دى. ﴿٩﴾ د مالِك خُداى حمدو ثناء ووايئ، د هغه عجيبه كارونو په حقله ووايئ چې هغه كړى دى. ﴿١٠﴾ په دې باندې خوشحالى وكړئ چې مونږ د هغه يو، چې څوك د هغه طلب كوى هغه ټول دې خوشحاله شى. ﴿١١﴾ د مالِك خُداى او د هغه د طاقت لټون كوئ او هر وخت د هغه په حضور كښې اوسئ. ﴿١٢﴾-﴿١٣﴾ د

خُدائِ پاک د خِدمت کونکی یعقوب اولاده، د هغه بنی

اسرائیل اولاده، چې کوم خُدائِ پاک خوښ کړې وو، هغه

معجزې یادې ساتئ چې خُدائِ پاک کړی دی او هغه عدالت

چې کوم هغه کړې دے. (۱۴) هغه مالک خُدائِ زمونږ خُدائِ

پاک دے، د هغه حُکْمونه د ټولې دُنیا دپاره دی. (۱۵) د خُدائِ

پاک لوظ هیڅکله مَه هېروئ، چې کوم د پېرو پېرو پورې نه

ختمېدونکے لوظ دے، (۱۶) کوم لوظ چې هغه د ابراهیم سره

کړې وو، هغه وعده چې هغه د اسحاق سره کړې وه. (۱۷)

مالک خُدائِ د یعقوب سره یو لوظ وکړو، هغه لوظ چې نه

ختمېدونکے دے. (۱۸) هغه وفرمائیل، ”زه به تاسو له د

کنعان مُلک درکړم، دا به ستاسو خپل میراث شی.“ (۱۹) د

خُدائِ پاک خلق په شمېر کښې کم ؤو، چې د کنعان په مُلک

کښې مسافر ؤو. (۲۰) هغوی د یو مُلک نه بل مُلک ته

سرگردانه گرځېدل، د یوې بادشاهۍ نه بلې بادشاهۍ ته تلل

راتلل. (۲۱) خو خُدائِ پاک هیڅ څوک پرې نه بنودل چې د

هغوی سره بد سلوک وکړی، د هغوی د حفاظت دپاره هغه

بادشاهانو له خبردارۍ ورکړو، (۲۲) ”زما خوښ کړې شوو

خِدمت کونکو ته ضرر مه رسوئ، زما پېغمبرانو ته تکلیف

مه رسوئ.“ (۲۳) اے ټولې دُنیا، د مالک خُدائِ صِفَت

وکړئ، د هغه زېری اعلان هره ورځ کوئ چې هغه بچ کول

کوی. (۲۴) قومونو ته د هغه د جلال اعلان وکړئ، ټولو خلقو

ته د هغه د عجیبه کارنامو بیان وکړئ. (۲۵) مالک خُدائِ لوی

دے او د هغه دې لوی او ثناء صِفَت وشي، د نورو ټولو

خُدایانو نه دې د هغه زیات درناوې وشي. (۲۶) د نورو ټولو

قومونو خُدایان تش بُتان دی، خو مالک خُدائِ آسمانونه پېدا

کړی دی. (۲۷) د هغه نه گېرچاپېره جلال او عزت دے، د هغه

عبادتخانه د طاقت او د خوشحالی نه پکه ده. (۲۸) د زمکې
 ټولو قومونو، د مالک خدائِ ثناء صفت وکړئ، د هغه د جلال
 او د طاقت ثناء صفت وکړئ. (۲۹) د مالک خدائِ د ستائني
 وړ نوم لوی بيان کړئ، نذرانه راوړئ او د هغه حضور ته
 راشئ. کله چې هغه مقدسه هستی څرگنديږي نو د هغه په
 وړاندې سجده وکړئ، (۳۰) اے ټولې دنيا، د هغه په مخکښي
 ورېږدېږئ. زمکه پخه لگولې شوې ده او نه شی خوځېدلې.
 (۳۱) اے آسمانه او اے زمکې، خوشحالی وکړئ، قومونو ته
 ووايئ چې مالک خدائِ بادشاه دے. (۳۲) سمندر او په هغې
 کښې مخلوق دې وغرمبېږي، پتي او په دې کښې هر څه دې
 خوشحالی وکړي. (۳۳) د ځنګل ونې به د خوشحالی نه چغې
 ووهي. هغه وخت چې مالک خدائِ په زمکه بادشاهي له
 راځي. (۳۴) د مالک خدائِ شکر ادا کړئ، ځکه چې هغه ښه
 دے، د هغه مينه نه ختمېدونکې ده. (۳۵) هغه ته ووايئ، ”اے
 زمونږ خلاصونکيه خدایه پاکه. مونږ بچ کړه، مونږ په يو
 ځای راغونډ کړه، د قومونو نه مو بچ کړه، نو چې داسې مونږ
 شکر گزار شو او ستا د پاک نوم ستائينه وکړو. (۳۶) د مالک
 خدائِ د بنی اسرائيلو خدائِ پاک ثناء صفت وکړئ، د هغه
 ستائينه اوس او د همېشه دپاره کوي. ” بيا ټولو خلقو ووئيل،
 ”د مالک خدائِ ثناء صفت دې وي، آمين.“

په يروشلم او جبعون کښې عبادت کول

(۳۷) داؤد بادشاه آسف او د هغه ملګري ليويان د هرې ورځې
 د خدمت دپاره مقرر کړل چې په هغه ځای کښې کېدو چرته
 چې د لوظ صندوق کېښودلې شو. هغوی به هلته هره ورځ

خپلې نډه واری پوره کولې. (۳۸) د یدوتون زوی عوبید ادوم او د هغه د قبیلې اته شپېته سپرو د هغوی مدد کولو. حوسه او عوبید ادوم د دروازو د څوکیداری مشران وو. (۳۹) په دې دوران کښې، داؤد صدوق امام او د هغه ملگری امامان د جبعون د عبادت په ځای کښې د مالک خدای په مقدسه خېمه کښې مقرر کړل. (۴۰) هر سحر او هر ماښام به هغوی په قربان گاه باندې سوزېدونکې نذرانې پیش کولې. دا د هغه لیکلی قانون په مطابق وو کوم چې مالک خدای بنی اسرائیلو له ورکړې وو. (۴۱) هلته د هغوی سره هیمان، یدوتون او نور کسان وو چې کوم خصوصاً د مالک خدای د نه ختمېدونکې مینې د ثناء صفت کولو دپاره خوښ کړې شوی وو. (۴۲) هیمان او یدوتون د بیگلو، چمتو او د موسیقی د نورو څیزونو مشری هم کوله چې په هغه وخت کښې غږولې شول چې کله ثناء صفت وئیلې شو. د یدوتون زامن د دروازې په څوکیداری مقرر وو. (۴۳) نو بیا ټول خلق خپلو خپلو کورونو ته واپس شول او داؤد هم لاړو چې د خپل خاندان د برکت سبب شی.

د حضرت داؤد سره د خدای پاک لوظ

۱۷ (۱) نو کله چې داؤد بادشاه په خپل محل کښې اوسېدو، یوه ورځ هغه ناتن پېغمبر راوغوښتو او ورته یې وفرمائیل، ”زه دلته په یو داسې ښائسته کور کښې اوسېږم چې د دیار د لرگی نه جوړ دے، خو د مالک خدای د لوظ صندوق په خېمه کښې پروت دے.“ (۲) ناتن ورته وفرمائیل،

”ستا په زړه کښې چې څه وی نو هم هغه شان وکړه، ځکه چې خدای پاک ستا مل دے.“ (۳) خو په هغه شپه د خدای پاک کلام په ناتن نازل شو چې، (۴) ”لاړ شه او زما خدمت کوونکی داؤد ته ووايه چې مالک خدای داسې فرمائی چې ته هغه څوک نه یې چې زما د اوسېدو دپاره یو کور جوړ کړې. (۵) د هغه وخت نه واخله چې ما بنی اسرائیلیان د مصر نه راویستلی دی تر اوسه پورې، زه هیڅکله په یو کور کښې نه يم اوسېدلې، زه همپشه په یوه خېمه کښې اوسېدلې يم چې د یو ځای نه به بل ځای ته تلم. (۶) ما چې د بنی اسرائیلو سره څومره سفر هم کړې دے او چې ما څوک د خپلو خلقو د رهنمائی دپاره مقرر کړی دی ما د هغوی یو کس ته هم نه دی وئیلی چې هغوی زما دپاره د ديار نه یو کور ولې نه دے جوړ کړې. (۷) نو زما خدمت کوونکی داؤد ته ووايه چې زه رب الافواج هغه ته وایم چې ما ته په پټو کښې د گډو د شپونټوب نه اوچت کړې او د خپلو خلقو بنی اسرائیلو بادشاه مې جوړ کړې. (۸) ته چې چرته هم تلې یې نو زه ستا مل وم او چې ته مخ په وړاندې تلې نو ما ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکړې دے. زه به تا د دنیا د لویو مشرانو په شان مشهور کړم. (۹-۱۰) ما د خپلو خلقو بنی اسرائیلو دپاره یو ځای خوښ کړې دے او هلته مې آباد کړی دی، چې هلته به هغوی بغېر د څه تکلیف نه ژوند تېروي. د کوم وخت نه چې هغوی دې ملک ته ننوتلی دی او ما ورباندې قاضیان مقرر کړی و او تر نن ورځې پورې په هغوی باندې ظالمان خلق زیاتې کوی، خو داسې به بیا نه کیږی. زه دا وعده کوم چې زه به ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکړم او اولاد به درکړم. (۱۱) کله چې ته مړ شې او

د خپل پلار نيکه سره ښخ شې، نو زه به ستا د زامنو نه يو
 زوی بادشاه جوړ کړم او د هغه بادشاهی به مضبوطه کړم.
 ۱۲ هغه به هغه څوک وي چې زما دپاره يو کور جوړ کړي
 او زه به دا خبره يقيني کړم چې د هغه بادشاهی به د همپشه
 دپاره قائمه وي. ۱۳ زه به د هغه پلار يم او هغه به زما زوی
 وي. زه به د هغه نه خپله نه ختمېدونکې مينه نه لرې کوم لکه
 څنگه چې ما د ساؤل نه لرې کړه، چې هغه ما د دې دپاره
 لرې کړو چې ته بادشاه شې. ۱۴ زه به هغه زما د کور او
 زما د بادشاهی د همپشه دپاره مشر جوړ کړم. د هغه
 بادشاهی به هيڅکله نه ختمېږي. ۱۵ ناتن داؤد ته هغه هر
 څه وفرمائيل چې مالک خدای ورته په رويا کښې ښودلی ؤو
 او کلام يې هم ورسره کړی وو.

د حضرت داؤد دعا

۱۶ بيا داؤد بادشاه د مالک خدای د حضور خېمې ته
 وردننه شو، کښېناستو او دعا يې وکړه، ”مالکه خدایه، خدایه
 پاکه، زه څوک يم او زما خاندان به څه وي چې تا مونږ تر
 دې پورې راورسولو. ۱۷ خو ته نور هم ډېر څه کوې، تا په
 راتلونکي وخت کښې زما د اولاد په حقله وعدې کړې دي او
 مالکه خدایه، خدایه پاکه، ته ما سره د يو اوچت مقام لرونکي
 کس په شان سلوک کوې. ۱۸ زه نور تا ته څه ووايم. ته ما
 ښه پېژنې او بيا هم د خپل خدمت کوونکي يعنې زما درناوې
 کوې. ۱۹ اې مالکه خدایه، د خپل خدمت کوونکي د
 خاطر، او د خپلې مرضی په مطابق تا دا ټول لوی لوی
 کارونه کړي او ښودلی دي. ۲۰ مالکه خدایه، ستا په شان

هيڅ څوڪ هم نشته، مونږ هيڅڪله دا نه دي اوربدلي چي ستا
په شان بل خدائ پاك شته. (٢١) د زمڪي په مخ د بني
اسرائيلو په شان بل قوم نشته، كوم چي تا په بيعه د غلامي نه
آزاد ڪرل چي ستا خپل خلق شي. تا چي كوم لوي او عجيبه
كارونه ڪري دي د هغي په وجه ستا نوم مشهور شو. تا خپل
خلق د مصر نه آزاد ڪرل او چي ڪله هغوي مخ په وړاندې تلل
نو تا هغه نور قومونه وشړل. (٢٢) تا بني اسرائيليان د همپشه
دپاره خپل خلق جوړ ڪري دي او مالڪه خدایه اوس ته د
هغوي خدائ پاك جوړ شوي پي. (٢٣) نو اوس، اے مالڪه
خدایه، تا چي زما او زما د اولاد په حقله کومي وعدي ڪري
دي هغه د همپشه دپاره پوره ڪره او هغه څه وڪره چي تا د
څه په حقله فرمائيلى دي. (٢٤) ستا شهرت به لوي وي او
خلق به د تل دپاره وائي چي، ”رب الافواج د بني اسرائيلو
خدائ پاك دے.“ او ته به د همپشه دپاره زما د اولاد د
بادشاهي حفاظت ڪوي. (٢٥) زما خدایه پاكه، زه دا جرأت
كوم چي زه ستا نه دا سوال وڪرم، ڇڪه چي دا هر څه تا
خپل خدمت ڪوونكي يعني ما ته څرگند ڪري دي او تا ما ته
فرمائيلى دي چي ته به زما اولاد نه بادشاهان جوړوي. (٢٦)
مالڪه خدایه، ته خدائ پاك پي او تا د خپل خدمت ڪوونكي
سره د دي بنو څيزونو وعده ڪري ده. (٢٧) نو زه تا ته سوال
كوم چي زما اولاد له برکت وركره. مالڪه خدایه، هغوي به د
همپشه دپاره ستا په برکت ڪبني پاتي شي او ستا برکت دي د
همپشه دپاره د هغوي سره وي.“

۱) خه موده وروستو داؤد بادشاه يو حل بيا په

فلستيانو حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغه د هغوی د

قبضې نه د جات ښار او گېرچاپېره کلی واخستل. ۲) هغه

موآبiano له هم شکست ورکړو، او هغوی د هغه د بادشاهي

لاندې راغلل او هغه له يې محصُول ورکولو. ۳) بيا، داؤد د

ضوياه بادشاه هددعزر له شکست ورکړو او د حمات پورې

لاړو، حکه چې کله هددعزر مخ په وړاندې تلو نو د فرات

سيند پورې علاقه يې قبضه کړه. ۴) داؤد د هغه يو زر

جنگی گاډی، اووه زره په آسونو سواره سپری او شل زره

پياده فوجيان ونيول. هغه دومره آسونه پرېښودل چې د سلو

جنگی گاډو دپاره کافی ؤو او باقی چې کوم پاتې ؤو نو هغه

ټول يې گوډ کړل. ۵) کله چې د دمشق شاميانو د هددعزر

بادشاه د مدد دپاره يو لښکر ولېږلو، نو داؤد ورباندې حمله

وکړه او دوويشت زره سپری يې ترې نه ووژل. ۶) بيا هغه د

هغوی په علاقه کښې فوجی کېمپونه ولگول او هغوی د هغه د

بادشاهي لاندې راغلل او هغه له يې محصُول ورکولو. مالک

خدائ داؤد له په هر خائ کښې فتح ورکوله. ۷) داؤد د

سرو زرو هغه پالونه قبضه کړل چې کوم د هددعزر آفسرانو

وړل او دا يې يروشلم ته يوړل. ۸) هغه د طبخت او قون

ښارونو نه په لوی مقدار کښې زېږ هم يوړل، چې په دې

ښارونو باندې هددعزر بادشاهي کوله. وروستو سليمان دا د

زېږو پيگی، ستنو او د عبادتخاني د زېږو د لوبښو جوړولو

دپاره استعمال کړل. ۹) د حمات بادشاه توعو خبر شو چې

داؤد د هددعزر ټول لښکر له شکست ورکړی دی. ۱۰) نو

هغه خپل زوی هدرام وروپړلو چې داؤد بادشاه ته ستړی
مشي وکړی او په هددعزر باندې د فتح موندلو مبارکی
ورکړی، چې د هغه خلاف توعو څو ځلې جنگېدلې وو.
هدورام داؤد له تحفي راوړې چې د سرو زرو، سپینو زرو او
زېرو نه جوړې وې. (۱۱) داؤد بادشاه دا څيزونه وقف کړل
چې په عبادت کښې استعمال شي، سره د هغه سپينو او سرو
زرو چې د هغه قومونو نه يې اخستی و او چې کوم يې فتح
کړی و او لکه چې ادوم، موآب، عمون، فلسطيه او عماليق. (۱۲)
ابيشی چې د هغه مور ضرويا وه، هغه د مالګې په مېدان
کښې ادوميانو له شکست ورکړو او د هغوی نه يې اتلس زره
کسان ووژل. (۱۳) هغه په ټول ادوم کښې فوجی کېمپونه
ولګول او د هغه ځای خلق د داؤد د بادشاهي لاندې راغلل.
مالک خدای داؤد له په هر ځای کښې فتح ورکوله. (۱۴) داؤد
په ټولو بنی اسرائیلو باندې حکومت کولو او دا خبره يې يقينی
کړه چې د هغه د خلقو سره همېشه د حق او انصاف سلوک
کېږی. (۱۵) د ابيشی ورور يوآب د فوج مشر وو، د اخيلود
زوی يهوسفط منشی وو، (۱۶) د اخيطوب زوی صدوق او د
ايباتار زوی اخيملک امامان وو، شوشا د دربار منشی وو،
(۱۷) د يهویدع زوی بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو، او د
داؤد زامنو د هغه په خدمت کښې لوڼې عهدې لرلې.

د حضرت داؤد عمونيانو او شاميانو له شکست ورکول

۱۹ (۱) څه موده وروستو عمونې بادشاه ناحس مړ شو
او د هغه زوی حنون بادشاه جوړ شو. (۲) داؤد بادشاه

وفرمائيل، ”زه به حنون ته خپله وفاداري هم هغه شان بنایم لکه څنگه چې د هغه پلار ناحس ما ته وفاداري بشودلې وه.“
 نو داؤد پېغام وړونکی وروپېرل چې هغه ته د خپلې غمرازی اظهار وکړی. کله چې هغوی عمون ته ورسېدل او حنون بادشاه هغوی راوغوښتل، (۳) نو د عمونيانو مشرانو بادشاه ته وویل، ”ستا خیال دا دے چې داؤد د غمرازی دپاره کوم سړی رالېږلی دی نو په دې وجه ستا د پلار عزت کېږي څه؟ په حقیقت کېنې داسې نه ده. هغه دا د جاسوسی دپاره رالېږلی دی چې ملک ولټوی، او فتح یې کړی.“ (۴) نو حنون د داؤد پېغام وړونکی ونيول او د هغوی نه یې ږیرې کلې کړې، د هغوی چوغې یې د کونایتو سره پرې کړې او هغوی یې ولېږل. (۵) نو هغوی دومره سخت شرمېدل چې خپلو کورونو ته نه شول واپس کېدلے. کله چې داؤد خبر شو چې څه شوی ؤو، نو هغه هغوی له خبر وروپېرلو چې په یريحو کېنې ایسار شئ او تر هغې پورې واپس مه راځئ چې ترڅو پورې مو ږیرې بیا نه وی شوې. (۶) حنون بادشاه او عمونيانو ته پته ولگېده چې هغوی داؤد بادشاه غصه کړے دے، نو هغوی څلور دېرش زره کلو سپین زر ورکړل چې د برنی مسوپتامیه او د شامی علاقو معکه او ضویاه نه جنگی گاډۍ او د گاډو چلوونکی په مزدوری ونیسی. (۷) هغه دوه دېرش زره جنگی گاډۍ چې هغوی په کرایه ونيولې او د معکه بادشاه لښکر راغلو او د میدبا سره نزدې یې خېمې ولگولې. عمونيان هم د خپلو ټولو ښارونو نه راوتل او د جنگ دپاره تیار شول. (۸) کله چې داؤد د حالاتو نه خبر شو، نو هغه یوآب او ټول لښکر وروپېرلو. (۹) عمونيان روان شول او د شاهي ښار ربه دروازې سره یې د جنگ دپاره صفونه جوړ

کړل او هغه بادشاهان چې کوم د مدد دپاره راغلی ؤ نو
 هغوی هم په کولانو مېدان کېښي صفونه جوړ کړل. (۱۰) یوآب
 ته پته ولگېده چې د دشمن لښکر به په هغه باندې د مخې او
 شا د طرف نه حمله وکړي، نو هغه ښه تکره بنی اسرائیلی
 فوجیان خوښ کړل او هغوی یې د جنگ دپاره شامیانو ته
 مخامخ ودرول. (۱۱) هغه باقی پاتې فوجیان د خپل ورور
 ابیشی د مشرۍ لاندې راوستل، چې هغه دوی د جنگ دپاره
 عمونیانو ته مخامخ ودرول. (۱۲) یوآب هغه ته وویل، "که تا
 ته پته ولگي چې شامیان ما له شکست راکوي، نو راشه او
 زما مدد وکړه او که عمونیان تا له شکست درکوي، نو زه به
 درشم او ستا مدد به وکړم. (۱۳) تکره شه او حوصله
 مضبوطه کړه. راځئ چې د خپلو خلقو او زمونږ د خدای
 پاک د ښارونو دپاره سخت جنگ وکړو. او د مالک خدای
 مرضی دې پوره شي." (۱۴) یوآب او د هغه سپری د حملې
 کولو دپاره وړاندې شول او شامیان وتښتېدل. (۱۵) کله چې
 عمونیانو ولیدل چې شامیان منډې وهی، نو هغوی د ابیشی نه
 وتښتېدل او ښار ته واپس ننوتل. بیا یوآب یروشلم ته واپس
 لاړو. (۱۶) شامیانو ته پته ولگېده چې هغوی د بنی اسرائیلو نه
 شکست خوړلې دے، نو هغوی د فرات سیند نمرخاته طرف
 ته د شام علاقه نه فوجیان راوستل او هغوی یې د سوفک د
 مشرۍ لاندې کړل، چې د ضوباه د هددعزر بادشاه د لښکر
 مشر وو. (۱۷) کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغه د بنی
 اسرائیلو فوجیان راغونډ کړل، د اردن سیند نه پورې وتل او
 شامیانو ته یې مخامخ د جنگ دپاره ودرول. او جنگ شروع
 شو، (۱۸) او بنی اسرائیلو د شامیانو فوج واپس وشړلو. داؤد
 او د هغه سپرو اووه زره د شام د جنگي گاپو چلوونکی او

څلوېښت زره پېدل فوجيان ووژل. هغوی د شاميانو د فوج مشر، سوفک هم ووژلو. (۱۹) کله چې هغه بادشاهانو ته پته لگېده کوم چې د هددعزر د بادشاهي لاندې ؤو چې هغوی د بنی اسرائیلو نه شکست خوړلې دے، نو هغوی د داؤد سره د امن تړون وکړو او د هغه د بادشاهي لاندې راغلل. شاميانو بيا هيڅکله دا ونه غوښتل چې د عمونيانو مدد وکړي.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

۲۰ (۱) په ورپسې سپرلی کښې، د کال په هغه وخت

کښې چې بادشاهان عموماً د جنگ دپاره ځي، يوآب لښکر روان کړو او د عمون ملک يې تباه کړو، اگر چې داؤد بادشاه په يروشلم کښې ايسار وو. هغوی د ربه ښار محاصره کړو او په دې يې حمله وکړه او تباه يې کړو. (۲) د عمونيانو د بت مولک يو د سرو زرو تاج وو چې تقريباً څلور دېرش کلو وزن يې وو. په دې کښې يو قيمتي کانيه وو، کوم چې داؤد يوړو او په خپل تاج کښې يې ولگولو. هغه د هغه ښار نه دېر زيات مال غنيمت هم يوړو. (۳) هغه د ښار خلق بوتلل او په زور يې ترې نه د اړو، د اوسپني کودالو او د تېرونو کار اخستلو. هغه د عمون د نورو ټولو ښارونو په خلقو هم دغه شان وکړل. بيا هغه او د هغه سړي يروشلم ته را واپس شول.

د فلسطينانو د دېوانو خلاف جنگونه

(۴) وروستو په جزر کښې د فلسطينانو سره جنگ بيا شروع شو. د جنگ په دوران کښې د حوسه سېکي يو دېو ووژلو

چي د هغه دېو نوم سفي وو. او فلسطينانو شكست وځورو. (۵) د فلسطينانو سره يو بل جنگ وشو او د يائير زوي الحنان لحمي ووژلو، لحمي د جات د جوليت ورور وو، او د هغه د نهزي لاسكې د كوتي د تير هومره مضبوط وو. (۶) په جات كښي يو بل جنگ وشو، چي په دې جنگ كښي يو دېو وو چي د هر لاس يې شپږ كوتي او د هرې پښې يې هم شپږ كوتي وې. هغه د پخوانو دېوانو اولاد وو. (۷) كله چي هغه په بني اسرائيلو پورې توقي وكړې، نو يونتن هغه ووژلو، يونتن د داؤد د ورور د سيمعه زوي وو. (۸) دا درې كوم چي داؤد او د هغه سړو وژلي وو، هغوي د جات د دېوانو اولاد وو.

مردم شماری او وبا

۲۱ (۱) شيطان غوښتل چي په بني اسرائيلو باندې مصيبت راولي، نو هغه داؤد ولمسولو چي يوه مردم شماری وكړي. (۲) نو داؤد يوآب او نورو آفسرانو له حكم وركړو، ”د بني اسرائيل ملك د يو سر نه تر بل سر پورې وگرځي او خلق وشمېري. ما له تفصيل راوړي چي پته راته ولگي چي خلق څومره دي.“ (۳) يوآب جواب وركړو، ”بادشاه سلامت، مالک خدای دې بني اسرائيليان د هغې نه يو په سل زيات كړي چي څومره اوس دي. هغوي ټول ستا نوكران دي. ته ټول قوم ولې مجرم كول غواړي؟“ (۴) خو بادشاه په يوآب باندې دا حكم ومنلو. نو يوآب لاړو او هغه د بني اسرائيلو په ټول ملك كښي وگرځېدو او يروشلم ته واپس راغلو. (۵) هغه داؤد بادشاه د دې نه خبر كړو او د هغه ټولو سړو شمېر دا وو چا چي جنگ كوله شو: په بني اسرائيلو

کښې یوولس لاکه او په یهوداه کښې څلور لاکه او اويا زره. (۶) یوآب د بادشاه حکم ته سپک وکتل نو هغه ځکه د لیوی او بنیامین د قبیلو مردم شماری ونه کړه. (۷) چې څه شوی وُو خدای پاک په هغې ناراضه شو، نو هغه بنی اسرائیلو له سزا ورکړه. (۸) داؤد خدای پاک ته وفرمائیل، ”ما د دې کار کولو سره یوه سخته گناه کړې ده. زه تا ته سوال کوم چې زما غلطی معاف کړه. ما د پېر کم عقلتوب نه کار اخستې دے.“ (۹) بیا مالک خدای جاد ته وفرمائیل چا به چې د داؤد دپاره نبوت کولو، (۱۰) ”لار شه او داؤد ته ووايه چې زه هغه له درې خوبې ورکوم. چې هغه کومه یوه خوبه کړی نو زه به هم هغه شان وکړم.“ (۱۱) نو جاد داؤد له لارو او هغه ته یې وفرمائیل، ”مالک خدای داسې فرمائی چې په دې کښې یوه خبره خوبه کړه: (۱۲) د قحط درې کالونه دې خوبس دی؟ یا چې خپل دشمن درباندي درې میاشتي تباھی راوولی؟ او یا چې درې ورځې د مالک خدای د توري لاندې راشې او هغه ستا په ملک باندې یوه وبا راولېږي، او د خپلې فرېستي په ذریعه په ټولو بنی اسرائیلو کښې مرگ راوولی؟ نو ته فېصله وکړه چې زه مالک خدای له څه جواب ورکړم، چا چې زه رالېږلے یم؟“ (۱۳) داؤد جاد ته وفرمائیل، ”زه د نأمیدی په حالت کښې یم. ما دې ته مه پرېږده چې د انسانانو لاسونو ته حواله شم. زه دې مالک خدای ته حواله شم، ځکه چې د هغه رحم پېر لوی دے.“ (۱۴) نو مالک خدای په بنی اسرائیلو باندې یوه وبا راولېږله او د هغوی اويا زره کسان مړه شول. (۱۵) بیا هغه د یروشلم د تباه کولو دپاره یوه تباه کوونکی فرېسته راولېږله، خو د تباھی نه لږ مخکښې مالک خدای خپله فېصله بدله کړه او د مرگ

فرېښتې ته يې وفرمائيل، ”بس كړه، دا تباھى كافي ده.“ هغه
 فرېښته د يو يېوسى ارنان د درمند سره ولاړه وه. (۱۶) داؤد
 فرېښته وليده چې پاس په هوا كېښي ولاړه وه او توره يې د
 يروشلم تباھ كولو دپاره په خپل لاس كېښي نيولې وه. بيا داؤد
 او د خلقو مشران، چا چې د ټاټ جامې اغوستې وې هغه
 ټول لاندې ټيټ شول او په زمكه يې سجده ولگوله. (۱۷) داؤد
 دُعا وكړه، ”اے خدایه پاڪه، زه هغه څوك يم چا چې گناه
 كړې ده. زه هغه څوك يم چا چې د مردم شماری حكم
 وركړو. دې غريبانانو خلقو څه كړى دى؟ مالِكه خدایه، زما
 خدایه پاڪه. ما او زما خاندان له سزا راکړه او خپل خلق بچ
 كړه.“ (۱۸) د مالِك خدای فرېښتې جاد ته وفرمائيل چې داؤد
 ته ووايه چې هغه د مالِك خدای دپاره د ارنان په درمند كېښي
 يوه قربان گاه جوړه كړي. (۱۹) داؤد د مالِك خدای حكم
 ومنلو او لاړو، هم هغه شان كار يې وكړو چې څنگه ورته جاد
 وئيلی و. (۲۰) هلته په درمند كېښي ارنان او د هغه څلورو
 زامنو غنم غوښل كول او كله چې هغوى فرېښته وليده، نو د
 هغه زامنو منډه كړه او پټ شول. (۲۱) څنگه چې ارنان داؤد
 بادشاه وليدو چې راورسېدو، نو هغه د درمند نه لاړو او د هغه
 په مخكېښي د عزت نه ټيټ شو او په زمكه يې سجده ولگوله.
 (۲۲) داؤد هغه ته وفرمائيل، ”په ما باندې خپل درمند خرڅ
 كړه، نو چې داسې زه د مالِك خدای دپاره يوه قربان گاه
 جوړه كړم او چې د دې سره وبا بنده شى. نو زه به تا له د
 دې پوره قيمت دركړم.“ (۲۳) ارنان ورته وويل، ”بادشاه
 سلامت، دا واخله او چې څه دې خوښه وى هغه وكړه. دا
 غویى دې د نذراني په توگه په قربان گاه باندې وسوزولې شى،
 د درمند دا تختې دې د خشاك په توگه استعمال شى او د

نذرانې وركولو دپاره دا غنم دى. دا هر څه زه تا له دركوم.“
 (۲۴) خو بادشاه جواب وركړو، ”نه، زه به تا له پوره قيمت
 دركوم. زه به مالک خدائ ته داسې يوه نذرانه نه پېش كوم
 چې هغه ما ته مفت ملاو شوې وي يا هغه ستا وي.“ (۲۵) او
 هغه ارنان له د درمند دپاره شپږ سوه د سرو زرو سيكې
 وركړې. (۲۶) هغه هلته د مالک خدائ دپاره يوه قربان گاه
 جوړه كړه او سوزېدونكې او د سلامتې نذرانې يې ورباندې
 پېش كړې. هغه دُعا وكړه او مالک خدائ د هغه دُعا قبوله
 كړه او په قربان گاه باندې د نذرانو سوزولو دپاره مالک
 خدائ د آسمان نه اور راوړلو. (۲۷) مالک خدائ هغه
 فرېستې ته وفرمائيل چې خپله توره په كاش كېنې واپس كېږده
 او فرېستې حُكم ومنلو. (۲۸) نو د دې په وجه داؤد ته پته
 ولگېده چې مالک خدائ د هغه دُعا قبوله كړې ده، نو هغه د
 ارنان په درمند كېنې په قربان گاه باندې قربانې پېش كړې.
 (۲۹) د مالک خدائ د حضور هغه خېمه كومه چې موسى په
 بيابان كېنې جوړه كړې وه او هغه قربان گاه چې په كومه
 باندې قربانې سوزولې شوې په هغه وخت كېنې لا په جبعون
 كېنې د عبادت په ځاى كېنې وې، (۳۰) خو داؤد د دې جوگه
 نه وو چې هلته لاړ شي او د خدائ پاك عبادت وكړي، ځكه
 چې هغه د مالک خدائ د فرېستې د توري نه یرېدو.

۲۲ (۱) نو داؤد وفرمائيل، ”دا هغه ځاى دى چې چرته به چې
 د مالک خدائ، د خدائ پاك كور وي. دلته به هغه قربان گاه
 وي چې بنى اسرائيليان سوزېدونكې نذرانې پېش كوي.“

د مالک خدائ د کور د عمارت تيارے کول

٢) داؤد بادشاه هغه ټولو مسافرو له حُکم ورکړو کوم چې د

بنی اسرائیلو په مُلک کښې اوسېدل چې راغونډ شی او د هغوی نه یې کار اخستلو. په هغوی کښې څه کسانو د مالک

خدائ د کور جوړولو دپاره کانی تیارول. ٣) هغه د مېخونو

او د لرگی دروازو د تړلو د پټو دپاره په لوی مقدار کښې اوسپنه، او دومره ډېر زېر ورکړل چې هیچا هم نه شو تللے.

٤) هغه د صور او صیدا په خلقو باندې په یو لوی شمېر

کښې د ديار لرگی راوړل. ٥) داؤد وفرمائیل چې، ”زما زوی

سلیمان چې د مالک خدائ کوم کور جوړوی نو هغه دې

خامخا د شان شوکت والا او په دُنیا کښې مشهور وی. خو

هغه کم عمره او ناتجربه کاره دے، نو زه به د هغې دپاره

تیارے وکړم.“ نو داؤد د خپل مرگ نه مخکښې ډېر زیات

سامان تيار کړو. ٦) هغه خپل زوی سلیمان راوغوښتلو او

حُکم یې ورکړو چې د مالک خدائ د بنی اسرائیلو خدائ

پاک دپاره یو کور تيار کړی. ٧) داؤد هغه ته وفرمائیل،

”زما زوی، ما دا غوښتل چې د مالک خدائ زما د خدائ

پاک د درناوی دپاره یو کور جوړ کړم. ٨) خو د مالک

خدائ کلام په ما نازل شو چې، تا ډېر خلق وژلی دی او ډېر

جنگونه دې کړی دی. نو چې ما کومه وینه تویه کړې ده د

هغې په وجه به هغه ما دې ته پرې نه ږدی چې د هغه دپاره

کور جوړ کړم. ٩) خو هغه بیا هم ما سره یوه وعده وکړه

چې، ستا به یو زوی پیدا شی چې هغه به په امن سره

حکومت کوی، ځکه چې زه به هغه له د هغه د ټولو

گېرچاپېره دشمنانو نه امن ورکړم. د هغه نوم به سلیمان وی،

ڇڪه ڇي د هغه په بادشاهي ڪبني به زه بنى اسرائيلو له امن
 او سلامتي ورڪرم. (۱۰) هغه به زما ڊپاره يو ڪور جوڙ ڪري.
 هغه به زما زوي وي او زه به د هغه پلار يم. هغه او د هغه
 اولاد به د تل ڊپاره په بنى اسرائيلو باندې بادشاهي ڪوي. (۱۱)
 داؤد خپله خبره جاري وساتله، ”نو زما زويه، مالڪ خدائ
 ستا خدائ پاڪ ڊي ستا مل شي او هغه ڊي خپله وعده پوره
 ڪري ڇي تا د هغه ڊپاره په ڪور جوڙولو ڪبني ڪامياب ڪري.
 (۱۲) او مالڪ خدائ ستا خدائ پاڪ ڊي پوهه او حڪمت
 درڪري نو ته به د هغه د قانون په مطابق په بنى اسرائيلو
 باندې حڪومت وڪري. (۱۳) ڪه ته هغه ٽول قانون ومنې ڪوم
 ڇي مالڪ خدائ موسى له د بنى اسرائيلو ڊپاره ورڪري وو،
 نو ته به ڪامياب پي. تڪره شه او حوصله مضبوطه ڪره او
 ڇي د هيڃ نه هم ونه ڀرپرې. (۱۴) او د مالڪ خدائ د ڪور
 ڊپاره ما په خپل ڀر ڪوشش سره څلور زره ٽنه سره زر او
 ڪم از ڪم څلوڀست زره ٽنه سپين زر راغونڊ ڪري دى ڇي د
 ڊي په جوڙولو ڪبني استعمال شي. د ڊي نه علاوه ٻي حسابه
 اوسپنه او زهر هم دى. ما ڇه لرگي او ڪاني هم تيار ڪري دى،
 خوته به نور هم تياروي. (۱۵) تا سره ڀر د ڪار والا سڙي
 دى. د ڪانو جوڙولو ڊپاره سڙي شته او ڪلڪاران او ترڪانان
 شته، هم داسي په لوي شمېر ڪبني استاذان موجود دى ڇي
 هر قسم ڪار ڪوليه شي (۱۶) لکه د سرو زرو، سپينو زرو،
 زهر او اوسپني. اوس ڪار شروع ڪره او مالڪ خدائ ڊي
 ستا مل شي. (۱۷) داؤد د بنى اسرائيلو ٽولو مشرانو له حڪم
 ورڪرو ڇي د سليمان مدد وڪري. (۱۸) هغه وفرمائيل، ”مالڪ
 خدائ ستاسو خدائ پاڪ ستاسو مل ديه او په هر طرف
 باندې پي خبر درڪري ديه. هغه په ما باندې هغه ٽول خلق

فتح کړل کوم چې په دې مُلک کښې اوسېدل او هغوی اوس ستاسو او د مالک خُدای لاندې دی. (۱۹) نو اوس د زړه د اخلاصه د مالک خُدای د خپل خُدای پاک لټون وکړئ. د مالک خُدای کور جوړول شروع کړئ، نو چې تاسو په هغې کښې د مالک خُدای د لوظ صندوق او هغه نور ټول مقدس سامان کېږدئ چې د هغه په عبادت کښې استعمالیږي.

۲۳ (۲۰) کله چې داؤد د پېر عمر شو، نو هغه خپل زوی سلیمان د بنی اسرائیلو بادشاه جوړ کړو.

د لیویانو ذمه واری

(۲۱) داؤد بادشاه د بنی اسرائیلو ټول مشران، ټول امامان او لیویان راغونډ کړل. (۲۲) هغه د هغه ټولو ترانو لیویانو مردم شماری وکړه چې عمر یې دېرش کاله یا د دې نه زیات وو. دا ټول شمېر اته دېرش زره وو. (۲۳) بادشاه د دې لیویانو نه څلیریشته زره کسان مقرر کړل چې د مالک خُدای د کور د کار انتظام وکړي، شپږ زره کسان چې انتظام چلوی او لانجې هواروی، (۲۴) څلور زره کسان د څوکیدارۍ دپاره او څلور زره کسان د مالک خُدای د حمدوثناء وئیلو دپاره. هغوی د موسیقی هغه څیزونه استعمالول چې بادشاه د دې دپاره ورکړي وو. (۲۵) داؤد لیویان په درېو ډلو کښې د هغوی د قبیلو په مطابق تقسیم کړل، جیرسون، قُهات او مراری. (۲۶) د جیرسون دوه زامن وو، لعدان او سمعی. (۲۷) د لعدان درې زامن وو، مشر یحی ایل، ورپسې زیتان او یوایل، (۲۸) چې هغوی د هغه ډلو مشران وو چې د لعدان اولاد وو. د

سِمْعَى دَرې زامن ؤو، سلوميت، حزي اېل او حاران. (۱۰) - (۱۱)
 د سِمْعَى خُلوَر زامن د عُمَر په ترتيب دا ؤو، يَحْت، زينا،
 يعوس او بريعا. د يعوس او بريعا هجى پېر نه ؤو، نو په دې
 وجه هغوى يوه پله شمېرلې كېدل. (۱۲) د قُهاَت خُلوَر زامن
 ؤو، عُمَرَام، اِضْهَار، حَبْرُون او عَزَى اېل. (۱۳) د هَغَةُ مشر
 زوى عُمَرَام د هارون او موسى پلار وو. هارون او د هَغَةُ اولاد
 د دې دپاره مخصوص كړې شوى ؤو چې د همېشه دپاره د
 مقدسو خيزونو مشران وى، چې د مالِك خُدائِ په عبادت
 كېنې خوشبوئى سوزوى، د هَغَةُ خِدْمَت كوى او د مالِك
 خُدائِ په نوم باندې د خلقو دپاره برکت غواړي. (۱۴) خو د
 خُدائِ پاك د خِدْمَتگار موسى زامن په ليويانو كېنې شامل
 ؤو. (۱۵) د موسى دوه زامن ؤو، جيرسوم او اِلى عَزْر. (۱۶) د
 جيرسوم په زامنو كېنې مشر سبواېل وو. (۱۷) د اِلى عَزْر
 صِرْف يو زوى رَحْبِيَاه وو، خو د رَحْبِيَاه هجى پېر ؤو. (۱۸) د
 قُهاَت د دوېم زوى اِضْهَار، زوى سلوميت وو چې د قبيلې
 مشر وو. (۱۹) د قُهاَت درېم زوى حَبْرُون خُلوَر زامن ؤو،
 پِريَاه، اَمْرِيَاه، يَحْزَى ايل او يِقْمَعَام. (۲۰) د قُهاَت د خُلوَر
 زوى عَزَى اېل دوه زامن ميكا ه او يسياه ؤو. (۲۱) د مرارى
 دوه زامن محلى او موشى ؤو. د محلى هم دوه زامن اِلى عَزْر
 او قيس وو، (۲۲) خو د اِلى عَزْر زامن نه ؤو، صِرْف لويه پي
 وې او بې زامنو مړ شو. د هَغَةُ لويو د خپل تره زامنو يعنې د
 قيس د زامنو سره ودونه وكړل. (۲۳) د مرارى دوېم زوى
 موشى دې زامن ؤو، محلى، عذر او يريموت. (۲۴) دا قبيله
 په قبيله او خاندان په خاندان د ليوى اولاد دى، چې د هغوى
 هر يو نومونه ليكلې شوى ؤو. د هَغَةُ د اولاد هر يو كس د
 مالِك خُدائِ په كور كېنې خِدْمَت كولو چې د هغوى عُمَر

شل کاله يا د دې نه زيات وو. (۲۵) داؤد وفرمائيل، ”مالک خُداى د بنى اسرائيلو خُداى پاک خپل خلق په امن کړى دى او هغه به په خپله په يروشلَم کښې د تل دپاره اوسېږي. (۲۶) نو ليويانو ته نور ضرورت نشته چې د مالک خُداى د حضور خپمه او هغه ټول سامان يوسى چې په عبادت کښې استعمالېږي.“ (۲۷) د داؤد د آخرى وصيت په بنياد کله چې ليويان د شلو کالو عمر ته رسېدل نو د هغوى ټولو نومونه د خدمت دپاره ليکلي شول، (۲۸) او هغوى ته دا کارونه حواله شوى ؤو: د مالک خُداى د کور په عبادت کښې د هارون د اولاد مدد کول، د کور د دربارونو او کوټو خيال ساتل، او چې کوم څيزونه مقدس ؤو هغه هر څه د پليټېدو نه پاک ساتل، (۲۹) خُداى پاک ته د پېش کړې شوې روتې او د هغه اوږو ذمه وارى اخستل چې په نذرانو کښې استعمالېدل، د خمبيري نه بغير نرى پخې شوې روتې، پخې شوې نذرانې او اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، د مالک خُداى د کور د نذرانو تلل او مقدار معلومول، (۳۰) او هر سحر او هر ماښام د مالک خُداى په وړاندې ودرېدل، د هغه ثناء صفت کول او د هغه شکر ادا کول، (۳۱) او هر کله چې د سبت په ورځ، د نوې مياشتې په اختر او نورو اخترونو باندې مالک خُداى ته نذرانې سوزولې شوې، نو هغوى به مدد کولو. ليويانو به هر ځل د مالک خُداى په حضور کښې د سپرو د شمېر په مطابق خدمت کولو، هغوى په هغه اصولو باندې عمل کولو چې کوم ورته بنودلې شوى ؤو. (۳۲) هغوى له د مالک خُداى د حضور خپمې او کور د خيال ساتلو او د هغوى د خپلوانو يعنې د هارون د اولاد امامانو د مدد کولو ذمه وارى ورکړې شوې وې، چې دا ذمه وارى د مالک

خُدائ د کور په خِدمت کښې ادا کېدې.

امامانو ته جدا جدا خِدمت حواله کېدل

۲۴ (۱) دا د خِدمت هغه قبیلې دی چې د هارون اولاد په

کښې تقسیم وو. د هارون څلور زامن ؤو: ندب، ابیهو،

الی عزر او اتمر. (۲) ندب او ابیهو د خپل پلار د مرگ نه

مخکښې مړه شول او د هغوی اولاد نه وو، نو د هغوی وروڼه

الی عزر او اتمر امامان شول. (۳) داؤد بادشاه د هارون د

اولاد نه د هغوی د ذمه وارو په مطابق په ډلو کښې تقسیم

کړل. په دې کار کښې د هغه مدد د الی عزر اولاد صدوق او د

اتمر اولاد اخیملک کولو. (۴) د الی عزر د اولاد نه شپاړس

قبیلې جوړې شوې وې، د اتمر د اولاد نه اته قبیلې جوړې

وې، داسې په دې وجه شوی ؤو چې د الی عزر په اولاد کښې

د کورنو نور مشران ؤو. (۵) د الی عزر او اتمر دواړو په اولاد

کښې د مالک خُدائ په کور کښې د خِدمت دپاره تکره

آفسران او امامان ؤو نو ټولې ذمه واری مختلفو ډلو ته د پچې

په ذریعه حواله شوې وې. (۶) د الی عزر او د اتمر اولاد

دپاره وار په وار پچه اچولې شوه. نو د هغوی نومونه د

نتنی ایل زوی سمعیاه لیکلی ؤو چې دا یو لیوے منشی وو.

بادشاه، د هغه آفسران، صدوق امام، د ایباتار زوی اخیملک

او د لیوی قبیلې او د امامانو د کورنو مشران ټول د دې

گواهان ؤو. (۷) - (۱۸) دا هغه ترتیب دے چې په هغې کښې د

خلیریشتو کورنو ډلو ته خپلې خپلې ذمه واری حواله شوې

وې: یهویریب، یدعیاه، حارم، شعوریم، مُلکیاه، میامین،

هقوض، ابياه، يشوع، سكانياه، الياسب، يقيم، خُفاه، يسباب،
 بلجاه، امير، حزير، حفضييض، فتحياه، يحزقيل، يكين،
 جمول، دلایاه او معزياہ. (١٩) د دې سړو نومونه د هغوی د
 زمه وارو په مطابق ليکله شوی ؤو چې کله هم هغوی د
 مالک خدای کور ته د خپلو هغه زمه وارو دپاره تلل کوم چې
 د هغوی پلار نيکه هارون د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای
 پاک د حکمونو د منلو دپاره مقررې کړې وې.

د لیویانو نومونه

(٢٠) دا د لیوی د اولاد کورنو نور مشران دی: یهدیاه چې د
 سبواېل په ذریعه د عُمَام اولاد وو، (٢١) یسیاه د رحبیاہ
 اولاد، (٢٢) یحت، د سلومیت نه د اِضْهَار اولاد، (٢٣) د عُمَر
 په ترتیب باندې د حبرون زامن دا ؤو، یریاہ، امریاہ،
 یحزی ایل، یقمعام، (٢٤) سمیر، د میکاه نه د عَزی اېل اولاد،
 (٢٥) زکریاہ، د میکاه ورور یسیاه نه د عَزی اېل اولاد، (٢٦) د
 مراری اولاد، محلی، موشی او یعزياہ. (٢٧) د یعزياہ درې
 زامن ؤو، سوهم، زکور او عبری. (٢٨) - (٢٩) د محلی دوه زامن
 اِلی عَزْر او قیس ؤو. د اِلی عَزْر زامن نه ؤو، خو د قیس یو
 زوی یرحمئیل وو. (٣٠) د موشی درې زامن ؤو، محلی، عدر
 او یریموت. دا د لیویانو خاندان دی. (٣١) د هر خاندان
 مشرانو او کشرانو وروڼو یو شان د هغوی د زمه وارو دپاره
 پچه اچوله، هم هغه شان لکه څنگه چې د هغوی خپلوانو یعنې
 د هارون د اولاد امامانو ؤو. داؤد بادشاه، صدوق، اخیملک
 او د امامانو او د لیویانو د کورنو مشران او د دې گواهان
 ؤو.

د مالک خدائ د کور موسيقاران

۲۵

داؤد بادشاه او د ليويانو مشرانو د ليويانو دا

قبيلې خوښې کړې چې د خدائ پاک پېغام بيانوي، آسف، هيمان او يدوتون. دې سړو به د بينجو، ربابونو او چمتو د موسيقۍ سره پېشگوڼې ورکوله. دا د هغه کسانو نومونه دي

کوم چې د عبادت د مشرۍ دپاره خوښ کړې شوي وو، چې هرې قبيلې به هم هغه قسم خدمت کولو: (۱) د آسف څلورو

زامنو زکور، يوسف، نتتياه او اسري لاه، د آسف د مشرۍ لاندې کار کولو. چې کله هم بادشاه حکم کولو نو آسف به د خدائ پاک پېغام بيانولو. (۲) د يدوتون شپږو زامنو جدليا،

ضري، يشعيا، سمعي، حسيباه او متتياه، د خپل پلار د ښودنې لاندې کار کولو، يدوتون د ربابونو د موسيقۍ سره د خدائ پاک پېغام بيانولو، حمدوثناء يې وئيله او د مالک

خدائ شکر يې ادا کولو. (۳) د هيمان څوارلس زامنو بڼيا، متتياه، عزي اېل، سبواېل، يريموت، حننياه، حناني، اليا، جدالتي، روممتي عزر، يسبقاشه، ملوتي، هوتير او محازيوت.

(۴) خدائ پاک د خپلې وعدې په مطابق هيمان د بادشاه پېغمبر له دا څوارلس زامن او درې لويه د دې دپاره ورکړې

وې چې هيمان عزتمند شي. (۵) د هغه ټولو زامنو د خپل پلار د ښودنې لاندې چمتي، بينجو او ربابونه د مالک خدائ د کور په عبادت کېنې غږول. او آسف، يدوتون او هيمان د

بادشاه د حکم لاندې کار کولو. (۶) دا څليريشته واړه تجربه کار سړي وو، او د هغوئ خپلوان ليويان تکړه

موسيقاران وو. دا ټول دوه سوه او اته اتيا سړي وو. (۷) هغوئ ته د کارونو ذمه واري حواله کولو دپاره پچه اچولې

شوه، كه هغوى ځوانان و او يا بوډاگان، كه اُستازان او يا
 كه شاگردان و. (۹) - (۳۱) دا دوه سوه او اته اتيا سپرى د
 كورنو په مطابق د دولسو دولسو كسانو په څليريشتو ډلو
 كېنې تقسيم كړې شوى و، چې د هرې قبيلې يو يو مشر وو.
 هغوى په دې ترتيب كار كولو: د آسف د خاندان نه يوسف،
 جدليا، زكور، ضرى، ننتيا، بۇقيا، اسرى لاه، يشعيا، متنيا،
 سمعى، عَزى اېل، حسبيا، سبواېل، متتيا، یريموت، حننياه،
 يسبقاشه، حنانى، ملوتى، الياته، هوتير، جدالتى، محازيوت او
 روممتى عزر.

د مالک خدائ د کور څوکيداران

۲۶ (۱) دا هغه ډلې دى چا چې د مالک خدائ د کور د
 څوکيدارانو په توگه خدمت كولو. د قورح د ډلې د قورى
 زوى مسلميا، چې د آسف د خاندان وو، (۲) د هغه اووه
 زامن و چې د عمر په ترتيب داسې دى، زكريا، يديعيل،
 زبديا، يتنى اېل، (۳) عيلام، يهوحنان او اليهو عينى. (۴) د
 عوبيد اډوم هم اته زامن و، چې د عمر په ترتيب داسې دى،
 سمعيا، يهوزيد، يواخ، ساكار، ننتى ايل، (۵) عمى اېل،
 يساكار او فعلى. (۶) - (۷) د عوبيد اډوم د مشر زوى سمعيا
 شپږ زامن و، عتنى، رفا اېل، عوبيد، الزباد، اليهو او
 سماكيا. د خپل قابليت په وجه هغوى ته په خپله ډله كېنې
 زيات عزت ملاو شو. (۸) د عوبيد اډوم خاندان ټول دوه
 شپېته پېر زيات قابل سپرى د دې كار دپاره وركړل. (۹) د
 مسلميا خاندان اتلس تکره سپرى وركړل. (۱۰) د مرارى د

قبيلي حوسه څلور زامن ؤو، سمری، خپل پلار دې د خپلو
 زامنو مشر جوړ کړو، اگر چې هغه د ټولو مشر نه ؤو، (۱۱)
 خلیقاه، طبلیاه او زکریاه. د حوسه د خاندان ټول دیارلس
 کسان د مالک خدای د کور څوکیداران ؤو. (۱۲) د مالک
 خدای د کور څوکیداران د هغوی د کورنو په مطابق په پلو
 کبني تقسیم شوی ؤو او هغوی ته په هغه کور کبني د نورو
 لیویانو په شان ذمه واری حواله شوې وې. (۱۳) د هر خاندان
 وړوکوالی او غټوالی ته کتلو نه بغير به پچه اچولې شوه چې
 د کومې یوې دروازې څوکیداری ورته حواله کړې شی. (۱۴)
 د شلمیاه د پچې په ذریعه د نمرخاته طرف ته دروازه ووتله او
 د هغه د زوی زکریاه شمالي طرف ته دروازه ووتله، دا هغه
 سرې وو چې همېشه یې د حکمت مشورې ورکولې. (۱۵)
 عوبید ادوم ته د جنوب طرف ته دروازه حواله شوې وه او د
 هغه زامنو ته د گودام د کوټو څوکیداری حواله شوې وه.
 (۱۶) سفیم او حوسه ته د نمرپرېواته طرف ته دروازه او په
 پاسنی لار باندې د سلکت دروازه حواله شوې وه. د
 څوکیداری ذمه واری په یو بل پسې په مقرر وختونو کبني
 تقسیم کړې شوې وې. (۱۷) نمرخاته طرف ته هره ورځ
 شپږو څوکیدارانو کار کولو، په شمالي طرف باندې څلورو
 او په جنوبي طرف باندې څلورو څوکیدارانو کار کولو. څلور
 څوکیداران به هره ورځ د گودام په کوټو باندې مقررولې
 شول، چې په هره یوه کوټه باندې دوه دوه ؤو. (۱۸) د
 نمرپرېواته طرف ته دربار سره په لاره څلور څوکیداران ؤو
 او په خپله په دربار باندې دوه څوکیداران ؤو. (۱۹) دا د
 قورح او د مراری پلو د څوکیداری ذمه واری دی.

د مالک خدائ د کور نورې ذمه واری

٢٠) نور لیویان د مالک خدائ د کور د گودامونو ذمه وار ؤو او په هغه گودامونو کښې خدائ پاک ته وقف شوی څیزونه پراته ؤو. ٢١) د جیرسون په ډله کښې د لښی د خاندان نه یحی ایل مشر وو. ٢٢) د لعدان دوه نور زامن زیتام او یوایل د مالک خدائ د کور د خزانو مشران ؤو. ٢٣) د عُمَرام، اِضهار، حبرون او عَزی اېل اولاد ته هم ذمه واری حواله شوې وې. ٢٤) د موسی زوی جیرسوم د قبیلې سبواېل د مالک خدائ د کور د خزانې مشر آفسر وو. ٢٥) د اِلی عزر د طرف نه د جیرسوم خپلوان رحبیا، یشعیاه، یورام، زکری او سلومیت ؤو. ٢٦) سلومیت او د هغه خپلوان د هغه خزانو مشران ؤو په کومو کښې چې هغه تحفې پرتی وې چې هغه داؤد بادشاه، د کورنو مشرانو او وړو او غټو فوجی آفسرانو مالک خدائ ته وقف کړې وې. ٢٧) هغوی خه هغه مال غنیمت واخستلو کوم چې هغوی په جنگ کښې قبضه کړې وو او دا یې وقف کړو چې د مالک خدائ په کور کښې استعمال شی. ٢٨) سلومیت او د هغه خاندان د هغه هر څیز مشران ؤو چې کوم د مالک خدائ په کور کښې د استعمالېدلو دپاره وقف ؤو، سره د هغه تحفو چې سموئیل پېغمبر، ساؤل بادشاه، د نیر زوی ابنیر، او د ضرویاه زوی یوآب راوړې وې.

د نورو لیویانو ذمه واری

٢٩) د اِضهار په ډله کښې کنعنیا، او د هغه زامنو ته د مالک

خُدائ د کور نه علاوه زمه واری حواله شوې وې: هغوی به حساب کتاب ساتلو او د بنی اسرائیلو لانجې به یې هوارولې. (۳۰) د حبرون د قبیلې نه حسبیاه او د هغه اولس سوه خپلوان، چې تکره سړی و او هغوی د اردن سیند نمریرپواته طرف ته په اسرائیل کبني د مالک خُدائ د خدمت او د بادشاه د کار مشران مقرر شوی و. (۳۱) یریاه د حبرون د اولاد مشر وو. د داؤد بادشاه د بادشاهی په څلوېښتم کال د حبرون د اولاد نسبنامه معلومه کړې شوې وه او د دې خاندان تکره فوجیان موندلې شوی و چې د جلعاد په علاقه یعزیر کبني اوسېدل. (۳۲) د یریاه په خپلوانو کبني دوه زره او اووه سوه تکره سړی و. داؤد بادشاه هغوی د اردن سیند نمرخاته طرف ته ولېږل او هغوی یې د روبین، جاد او منسی د نیمې قبیلې مشران مقرر کړل. هغوی د هغه ټولو کارونو زمه وار و چې د هغې تعلق د خُدائ پاک او د بادشاه د خدمت سره وو.

فوجی مشران او فوجی ډلې

۲۷ (۱) دا د بنی اسرائیلو د وړو او غټو آفسرانو، او د نورو فوجی آفسرانو تفصیل دے چا چې د بادشاهی د فوجی ډلو مشری کوله. د هرې قبیلې څلیریشتم زره فوجیانو د کال په یوه میاشت کبني فوجی خدمت کولو. (۲) - (۱۵) دا د هرې میاشتي دپاره فوجی آفسران و: اوله میاشت، د زبدي اېل زوی یسویعام چې هغه د فارص د قبیلې یو کس وو، چې دا د یهوداه قبیلې یوه حصه ده. دوپمه میاشت، د اخوحي اولاد دودی. مقلوت په هغه پسي دویم مشر وو. درپمه میاشت، د

يهویدع إمام زوئ بنایاه، دا د هغه قبیلې مشر وو چې ”دېرش گون“ بللے شوه. د هغه زوئ عمیزباد د هغه نه پس د دې قبیلې مشر جوړ شو. څلورمه میاشت، د یوآب ورور عساهیل. د هغه نه پس د هغه زوئ زبدياه مشر جوړ شو. پینځمه میاشت، د اِضهار د قبیلې نه سمهوت. شپږمه میاشت، د تقوع د عقیس زوئ عیرا. اوومه میاشت، د فلون د علاقې نه د اِفرائیم د قبیلې نه خالص. اتمه میاشت، د حوسه سبکی. هغه د زارح د قبیلې وو، چې د یهوداه د قبیلې یوه برخه وه. نهمه میاشت، د بنیامین قبیلې په علاقه کبني د عنتوت نه ابیعزر. لسمه میاشت، د نطوفاتی مهري. هغه د زارح د قبیلې کس وو. یوولسمه میاشت، د اِفرائیم په علاقه کبني د فرعاتون نه بنایاه. دولسمه میاشت، د نطوفاتی خلدی. هغه د عتنی اهل اولاد وو.

د بنی اسرائیلو په قبیلو باندې افسران

دا د بنی اسرائیلو د قبیلو د مشرانو تفصیل دے: د (۱۶) - (۲۲)

روبین د زکری زوئ اِلی عزر، د شمعون د معکه زوئ

سفطیاه، د لیوی د قمو اهل زوئ حسبیا، د هارون صدوق، د

یهوداه الیهو، چې د داؤد بادشاه یو ورور وو، د یساکار د

میکائیل زوئ عُمري، د زبولون د عبدیاه زوئ اِسماعیه، د

نفتالی د عزرائیل زوئ یریموت، د اِفرائیم د عزیزیه زوئ

هوسیع، د نمرپرپواته منسی د فدایاه زوئ یوایل، د نمرخاته

منسی د زکریاه زوئ عدو، د بنیامین د ابنیر زوئ یعیسی اهل، د

دان د قبیلې د یروحام زوئ عزرا اهل. (۲۳) د کومو خلقو عُمَر

چې د شلو کالو نه کم وو نو داؤد بادشاه د هغوی

مردم شماری ونه کړه، ځکه چې مالک خدای وعده کړې وه چې هغه به بنی اسرائیلیان د آسمان د ستورو په شان پېر تېر کړي. (۲۴) د ضرویاه زوی یوآب مردم شماری شروع کړه، خو مکمله یې نه کړه. خدای پاک د مردم شماری په وجه بنی اسرائیلو له سزا ورکړه، نو ځکه د داؤد بادشاه په سرکاری حساب کتاب کښې د هغې آخری تعداد ونه لیکلې شو.

د شاهي جائیداد انتظام

(۲۵) - (۳۱) دا د هغه کسانو تفصیل دے چا چې د شاهي

جائیداد انتظام کولو: د عدی ایل زوی عزمات د شاهي

گودامونو مشر وو. د عزیزاه زوی یونتن د هغه ورو گودامونو

مشر وو کوم چې په کلو، ورو بنارونو او قلعو کښې وو. د

کلوب زوی عزری د پتو د زمیدارانو مشر وو. د راما سمعی د

انگورو د باغونو مشر وو. د شفمی زیدی د میو د جوړولو

مشر وو. د جدر نه بعل حنان د نمرپرېواته د غرونو په لمن

کښې د زیتونو او د چنار د ونو مشر وو. یوآس د زیتونو تېلو

ذخیره کولو مشر وو. د شارون سطری د شارون په مېدان

کښې د څاروو زمه وار وو. د عدلی زوی سافط په وادی

کښې د څاروو زمه وار وو. یو اسمعیلی اویل د اوبسانو زمه

وار وو. د مرونوت یهدیاه د خرونو زمه وار وو. یو هاجری

یازیز د گڼو او چپلو زمه وار وو.

د حضرت داؤد مشیران

(۳۲) د داؤد بادشاه تره یونتن یو تکړه مشیر او عالم وو. هغه

او د حکمونی زوی یحی ایل د بادشاه د زامنو د تعلیم زمه وار

۲۰. (۳۳) اخی تفل د بادشاه مشیر وو او حوسی ارکیای د بادشاه ملگرے وو. (۳۴) د اخی تفل د مرگ نه پس، ابیاتار او د بنایاه زوی یهویدع مشیران جوړ شول. یوآب د شاهی فوج مشر وو.

د مالک خدای د کور جوړولو دپاره د حضرت داؤد هدیات

۲۸ (۱) داؤد بادشاه د بنی اسرائیلو ټولو آفسرانو له حکم ورکړو چې په یروشلم کبني راغونډ شی. نو د قبیلو ټول آفسران، هغه آفسران چا چې د بادشاهی انتظام کولو، د فوجی ډلو مشران، د بادشاه او د هغه د زامنو د جائیداد او د څاروو ذمه وار کسان، د محل ټول آفسران، تکړه فوجیان او نور بهادر سپری په یروشلم کبني راغونډ شول. (۲) داؤد د هغوی په وړاندې ودرېدلو او تقریر یې ورته وکړو، ”زما خلقو او زما وروڼو، ما ته غوږ ونیسی. ما دا اراده کړې وه چې د مالک خدای د لوظ صندوق دپاره د آرام خدای یعني د مالک خدای زمونږ د خدای پاک د پښو چوکی جوړه کړم. ما د هغه دپاره د یو کور د جوړولو تیاره کړې ده. (۳) خو خدای پاک ما ته وفرمائیل چې ته به زما د نوم دپاره یو کور نه جوړوې، ځکه چې ته یو جنگیالی یې او وینه دې توی کړې ده. (۴) مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک زما د پلار د مکمل خاندان نه زه خوښ کړې يم چې د تل دپاره په بنی اسرائیلو حکومت وکړم. هغه د مشری کولو دپاره د یهوداه قبيله خوښه کړه او د یهوداه نه یې زما د پلار خاندان

خوبن کړو. دا د هغه خوبه وه چې د خپلو وروڼو نه یې زه
خوبن کړم او په ټولو بنی اسرائیلو یې بادشاه جوړ کړم. (۵)

هغه ما له پېر زامن راکړل او د هغه ټولو نه یې سلیمان خوبن
کړو چې د مالک خدای په بادشاهی یعنی په ټولو بنی اسرائیلو
باندې حکومت وکړی. (۶) مالک خدای ما ته وفرمائیل چې
ستا زوی سلیمان هغه څوک دے چې هغه به زما کور جوړ
کړی. هغه ما د دې دپاره خوبن کړے دے چې زما زوی وی
او زه به د هغه پلار یم. (۷) که هغه زما ټول قانون او
حکونه هم هغه شان منی لکه څنگه یې چې نن منی نو زه به
د هغه بادشاهی د همپشه دپاره قائمه وساتم. (۸) نو اوس
زما خلقو، زمونږ د خدای پاک او د مالک خدای د خلقو بنی
اسرائیلو د غونډې په مخکښې زه تاسو ته وایم چې هغه هر
څه هم هغه شان پوره پوره منی چې مالک خدای زمونږ
خدای پاک د هغې حکم راکړے دے، نو چې دا بنه ملک
ستاسو میراث وی او چې د همپشه دپاره یې خپلو راتلونکو
نسلونو ته منتقل کړی. (۹) او هغه سلیمان ته وفرمائیل،
”زما زوی، زه تا ته وایم چې د پلار خدای پاک وپېژنه او د
زړه د اخلاصه او د خپلې مرضی سره د هغه خدمت کوه.
هغه زمونږ ټول فکرونه او خواهشونه معلوموی. که تہ د هغه
طلب کوې نو پیدا به یې کړې، خو که تہ د هغه نه اوړې، نو
هغه به تا د تل دپاره پرېږدی. (۱۰) تہ په دې پوهه شه چې
مالک خدای تہ د هغه د مقدس کور جوړولو دپاره خوبن
کړے یې. نو تکړه شه او دا کار وکړه. (۱۱) داؤد سلیمان ته
د مالک خدای د کور د ټولو عمارتونو، د برنیو، د گودام د
کوټو او نورو ټولو کوټو او د زیات مقدس خای نقشه
وښودله، چرته چې د گناه دپاره کفار ادا کیری. (۱۲) د هغه

په ذهن کښې چې د دربارونو او د دې نه گڼچاپېره کوټو او
 د مالک خدای د کور د سامان دپاره د گودامونو او مالک
 خدای ته د وقف شوو تحفو کومه نقشه وه نو هغه یې هم ورته
 وښودله. (۱۳) داؤد هغه ته د امامانو او لیویانو د ذمه وارو ادا
 کولو انتظام، د مالک خدای د کور د کار کولو او د کور د
 ټولو لوښو خیال ساتلو طریقه هم وښودله. (۱۴) هغه ورته دا
 طریقه هم وښودله چې د لوښو د جوړولو دپاره به څومره
 سپین زر او سره زر استعمالیږي، (۱۵) یعنی هرې یوې ډیوې
 او ډیوت د جوړولو دپاره، (۱۶) د سپینو زرو د مېزونو د
 جوړولو او د سرو زرو د هر یو مېز دپاره چې په دې باندې
 خدای پاک ته پېش کړې شوې روتې پراته وه. (۱۷) هغه ورته
 دا هم وویل چې د درې غاښو، جامونو او منگو په جوړولو
 کښې څومره سوچه سره زر او د لوښو په جوړولو کښې به
 څومره سپین زر او سره زر استعمالیږي، (۱۸) او د هغه
 قربانگاه د جوړولو دپاره څومره سوچه سره زر چې په هغې
 باندې خوشبوئی سوزولې شوه او د وزرو والا هغه مخلوق د
 جوړولو دپاره چې د هغې وزر د مالک خدای د لوظ صندوق
 دپاسه خواره ؤو. (۱۹) داؤد بادشاه وفرمائیل، ”دا ټول تفصیل
 په هغه نقشه کښې لیکلې شوي دي چې مالک خدای په
 خپله ما له راکړې وه.“ (۲۰) داؤد بادشاه خپل زوی سلیمان
 ته وفرمائیل، ”تکره شه او اراده مضبوطه کړه. کار شروع
 کړه او چې ونه یرېږي او نه بې حوصلې شي. مالک خدای
 زما خدای پاک به ستا مل وی. هغه به تا نه پرېږدي، خو هغه
 به تر هغې پورې تا سره وی چې د هغه یعنی د مالک خدای د
 کور کار ختم شوی نه وی. (۲۱) امامانو او لیویانو ته ذمه
 واری حواله شوې دی چې د مالک خدای په هغه کور کښې

یہ وکری۔ د هر قسم مهارت کاریگران د زړه نه غواړی چې
ستا مدد وکړی او ټول خلق او د هغوی مشران ستا د حکم
لاندې دی.

د مالک خدای د کور د جوړولو دپاره نذرانې

۲۹ ﴿۱﴾ داؤد بادشاه ټولې غونډې ته وفرمائیل، ”زما زوی
سلیمان هغه څوک دے چې خدای پاک خوښ کړے دے،
خو هغه لا هلك او ناتجربه کاره دے. کوم کار چې کېدونکے
دے هغه پېر لوی دے، ځکه چې دا د انسانانو محل نه دے
بلکې د مالک خدای، خدای پاک کور دے. ﴿۲﴾ ما د خپل
خدای پاک د کور د سرو زرو، سپینو زرو، پیتلو، اوسپنې،
لرگی، د اونیکس کانو او جواهراتو، د بنائسته کانو ټوکرو او
د سنگ مرمر د مقدار تیارولو هر کوشش کړے دے. ﴿۳﴾ د
دې هر څه نه علاوه، چې ما د مخکښې نه تیار کړی دی د
خدای پاک د کور سره زما د مینې په وجه ما خپل سپین زر
او سره زر هم ورکړی دی. ﴿۴﴾ د مالک خدای د کور په
دېوالونو باندې د سرو زرو او سپینو زرو پترو خپړولو دپاره
ما د اوفیر د سلو ټنو نه زیات سره زر او تقریباً دوه سوه او
څلوېښت ټنه سوچه سپین زر هم ورکړی دی ﴿۵﴾ او د هغه
ټولو څیزونو دپاره مې دا ورکړی دی چې ما هر کاریگران به
یې جوړوی. نو اوس داسې نور څوک شته چې مالک خدای
له نذرانې ورکړی؟ ﴿۶﴾- ﴿۷﴾ بیا د ډلو مشرانو، د قبیلو
آفسرانو، د فوج مشرانو، د شاهي جائیداد انتظام کوونکو د
مالک خدای د کور د کار دپاره دا څیزونه ورکړل: د یو سل

او اویا ټنو نه زیات سره زر، د درېو سوو او دېرشو ټنو نه زیات سپین زر او تقریباً شپږ سوه او شل ټنه زېر او د درېو زرو او څلورو سوو ټنو نه زیاته اوسپنه. (۸) د چا سره چې قیمتی کانی و او نو هغه یې د مالک خدای د کور د خزانې دپاره ورکړل، چې د هغې انتظام د جیرسون قبیلې د لیوی قبیلې یحی ایل کولو. (۹) خلقو د زړه د اخلاصه څیزونه ورکول او هغوی په دې خوشحاله و او چې څومره زیات یې ورکړی دی. داؤد بادشاه هم پېر زیات خوشحاله وو.

د حضرت داؤد د خدای پاک ثناء صفت کول

(۱۰) هلته د ټولې غونډې په مخکېني داؤد د مالک خدای ثناء صفت وکړو. هغه وفرمائیل، ”زمونږ د پلار نیکه یعقوب مالک خدای، خدای پاکه، ستا ثناء صفت دې د همېشه دپاره وی. (۱۱) ته لوی او طاقتور، د شان او شوکت والا او عزتمند یې. په زمکه او آسمان کېنې هر څه ستا دی او اې مالک خدایه، ته په هر څه باندې عظیم بادشاه او حکمران یې. (۱۲) عزت او دولت ستا نه راځی، ته په خپل طاقت او قوت سره په هر څه حکومت کوې، او ته کولې شې چې هر څوک لوی او طاقتور کړې. (۱۳) اوس زمونږ خدایه پاکه، مونږ ستا شکر کوو او مونږ ستا د جلال نه د پک نوم ثناء صفت کوو. (۱۴) خو بیا هم په حقیقت کېنې زه او زما خلق تا له هیڅ هم نه شو درکولې، ځکه چې هر یو څیز ستا د طرف نه نعمت دې او مونږ صرف تا له هغه څه واپس درکړی دی چې څه ستا و. (۱۵) مالک خدایه، تا ته پته ده چې زمونږ د پلار نیکه په شان مونږ خپل ژوند د مسافرو په شان په یو ځای بل ځای

کښې تېر کړې دے، زمونږ ژوند د تېرېدونکي سوري په شان
 فاني دے. (۱۶) مالکۀ خُدايہ، زمونږ خُدايہ پاکه، مونږ دا ټول
 دولت ستا د کور د جوړولو دپاره راوړې دے چې ستا د نوم
 درناوې وشي، خو دا ټول دولت ستا نه راغلې وو او دا ټول
 ستا دے. (۱۷) ما ته پته ده چې تۀ د هر چا زړۀ معلوموې او
 د خلقو په صداقت خوشحاليږي. په روغ نېت او خلوص
 سره ما دا هر څۀ تا له درکړي دي او ما ته پته لگېدلې ده چې
 کوم خلق دلته راغونډ شوي دي هغوي تا له څومره په شوق
 او خوشحالي سره نذرانې راوړي. (۱۸) مالکۀ خُدايہ، زمونږ د
 پلار نيکۀ ابراهيم، اسحاق او يعقوب خُدايہ پاکه، ستا د خپلو
 خلقو په زړۀ کښې تا سره دا مينه د همېشه دپاره مضبوطه
 وساته او د هغوي زړونه وفادار وساته. (۱۹) زما د زوي
 سليمان په زړۀ کښې دا جذبه واچوه چې ستا ټول حکمونه
 ومنی او هغه کور جوړ کړي چې د کومې دپاره ما دا تيارے
 کړے دے. (۲۰) بيا داؤد ټولې قبيلې له حکم ورکړو، ”د
 مالک خُداي ستاسو د خُداي پاک ثناء صفت وکړئ.“ نو
 ټولې غونډې د مالک خُداي، د خپل پلار نيکۀ د خُداي پاک
 ثناء صفت وکړو او هغوي لاندې ټيټ شول او مالک خُداي
 او بادشاه له يې عزت ورکړو. (۲۱) په ورپسې ورځ هغوي د
 قرباني په توگه ځناور حلال کړل، مالک خُداي ته يې وقف
 کړل او بيا يې خلقو له ورکړل چې وې خوري. د دې نه
 علاوه، هغوي يو زر غويي، يو زر گدان او يو زر گډوډي هم
 حلال کړل، چې په قربان گاه باندې يې پوره وسوزول. هغوي
 د ميو نذرانې هم راوړې. (۲۲) چې هغوي د مالک خُداي په
 حضور کښې خوراک څښاک وکړو نو په هغه ورځ هغوي
 ډېر خوشحاله ؤو. هغوي په دوېم ځل سليمان بادشاه جوړ

کړو. هغوی د مالک خدای په نوم سلیمان د بادشاه په توګه او صدوق د امام په توګه مقرر کړو. (۲۳) نو سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس په هغه تخت باندې کښېناستو کوم چې مالک خدای قائم کړی وو. هغه یو کامیاب بادشاه وو او د بنی اسرائیلو ټول قوم هغه منلو. (۲۴) ټولو آفسرانو، فوجیانو او تر دې پورې چې د داؤد نورو زامنو هم دا لوظ وکړو چې د سلیمان بادشاه وفادار به وی. (۲۵) مالک خدای سلیمان د ټول قوم په نظر کښې عزتمند کړو او د هغه نورو ټولو بادشاهانو نه یې زیات شان او شوکت ورکړو چې کوم به په بنی اسرائیلو بادشاهی کړې وه.

د حضرت داؤد وفات کېدل

(۲۶) نو د یسی زوی داؤد په ټولو بنی اسرائیلو باندې بادشاهی کوله. (۲۷) هغه څلوېښتو کالو پورې بادشاهی کوله. هغه په حبرون کښې اووه کاله او په یروشلم کښې درې دېرش کاله بادشاهی وکړه. (۲۸) هغه یو عزتمند او مالدار سره وو او ښه په پوخ عمر کښې مړ شو او د هغه زوی سلیمان د هغه نه پس بادشاه جوړ شو. (۲۹) د داؤد بادشاه تاریخ د اول نه واخله تر آخره پورې د دې درېو پېغمبرانو په کتابونو کښې لیکلې شوي دي، سموئیل، ناتن او جاد. (۳۰) د تاریخ دا کتابونه وائی چې هغه څنگه حکومت وکړو او هغه څومره طاقتور وو او هغه هر څه چې په هغه، بنی اسرائیلو او ګېرچاپېره بادشاهونو شوی وو.